

COMPLIM EL
V ANIVERSARI
ARRIBANT A
TOTES LES
CASES

EDICIÓ DE
1000 EXEMPLARS

**JOAN
BAUZÀ**

«De Sa Vinya Nova»

**El candidat
del
PSM**

«Dia 26 el pobl
demostrarà qu
està content amb
la nostra feina»

NOTA
Els do
partits que e
presenten i
les eleccion
han esta
convidats pe
igual i
participa
d'aques
númer
especial. E
candidat de
PP va di
que «h
havia d
consulta
amb so
altres» i a
encara é
l'hora d
contestar
Quedi cla
que hen
donat le
mateixe
oportunitats

HIPER MANACOR

**OFERTAS DEL 3 AL 16
DE MAYO**

ALIMENTACION

Leche Stermilk entera 1' 5 l.....	99
Café Marcilla Natural superior Mezcla 250 gr.....	149
Madalenas San Jorge Redondas 350 gr.....	113
Galletas surtidas Gullon 800 gr.	345
Pan tostado Recondo 30 R.....	147
Pan Bim-boy Bimbo.....	143
Chocolate Milka leche 100 grs.....	76
Nocilla Startlux 500 grs.....	240
Foigras Apis 80 grs. pack 3 u.....	99
Surtido patés La Selva pack 4 u.....	144
Raviolis, Tortellini Gallo 250 grs.....	202
Pastas sopa Gallo 500 grs.....	99
Tomate triturado natural Orlando 500 grs.....	52
Espárragos Fiesta Bajamar 4/6.....	182
Espárragos Bajamar frasco 500 grs.....	337
Ketchup Heinz 12 Onz.....	136
Mahonesa Kraft 450 grs.....	178
Atún claro Rianxeira RO100 pack 3 u.....	184
Almejas, machas, navajuelas	
King-John 160 grs.....	127
Patatilla 007 200 grs.....	141

BEBIDAS Y LICORES

Zumos Cofrutos brick L (naranja, piña, melocotón).....	106
Naranja, limón, lemonade Picsa 2 l.....	103
Tónica, limón, naranja, Schweppes Light 1' 5 L.....	144
Bitter Kas lata 200 cc.....	46
Bitter Kas N.R. pack 6 u.....	292
Cerveza Tuborg Lata 33 cl.....	69
Vino Eral.....	221
Vino «Vinya del Fadrí».....	121
Martini Bianco, Rosso.....	438
Whisky Williams Lawsons.....	867
Cava Delapierre extra.....	367

CREMERIA

Yogur sabores Yoplait pack 8 u.....	186
YOP Yoplait 750 cc.....	152

SECCION CONGELADO

Lenguado pequeño Oliver.....	295 pts./kg.
Gamba mediana Oliver.....	750 pts./kg.
Ensalada Bonduelle kg.....	188
Ensalada Bonduelle 400 gr.....	83
Pizza Findus (atún, 4 estaciones, jamón y queso).....	302
Helado Camusino.....	202

CHARCUTERIA

Jamón s/h Ca' n Balaguer.....	1.299 pts./kg.
Jamón cocido Purlom.....	795 pts./kg.
Paleta cocida La Selva.....	575 pts./kg.
Chorizo Pamplonica.....	898 pts./kg.
Mortadela C/A-S/A Ca' n Balaguer.....	390 pts./kg.
Queso barra Valleserrano.....	675 pts./kg.
Queso Oreado La Payesa.....	865 pts./kg.
Queso Semicurado La Payesa.....	967 pts./kg.
Salchichas Frankfurt Purlom 7 u.....	54
Queso San Millán 125 grs.....	122
Mantequilla Arias 170 grs.....	209

PERFUMERIA Y LIMPIEZA

Jabón líquido Vera Dermo L.....	183
Champú Pyn' s L.....	190
Spray fijador Studio Line 300 ml.....	407
Compresa Evax Nuova, regular 20 u.....	179
Papel Higiénico Unagrás pack 4 u.....	97
Papel aluminio Albal 16 m.....	174
Bolsas basura Goobol 55x60.....	94
Fairy 680 grs.....	152

ELECTRODOMESTICOS Y BAZAR

Frigorífico No Frost Philips-Whirlpool 2 puertas.....	79.992
Frigorífico Edesa 1 puerta.....	34.655
Congelador Philips-Whirlpool 027.....	43.593
Congelador Edesa 300.....	43.384
Lavadora Philips-Whirlpool 104 carga frontal.....	39.703
Lavadora Edesa carga superior.....	47.033
Cocina Gas Edesa 307 G.....	27.490
Secador Philips Sahara.....	1.889
Exprimidor Phillips HR-2771.....	2.225
Picadora-batidora Phillips HR-1524.....	6.404
Plancha Phillips HD-1613.....	4.759

BRICOLAGE Y MENAGE

Compresor 25 L. + accesorios.....	29.995
Aceite Dynoll Multigrado 20 W40 5 L.....	1.419
Nevera Winner 28 L.....	1.995

TEXTIL

Albomez rizo surtido.....	995
Albomez rizo americano.....	1.995
Camisa señora surtida.....	1.995
Camisa caballero m. corta.....	1.995

S'acaba una etapa de la premsa local

La celebració del Quint Aniversari de la fundació de la Delegació de l'Obra Cultural Balear a Vilafranca i la posterior sortida al carrer de «Es Molí Nou» es fa mustia pel fet de què coincideix també amb el tancament d'una etapa de la mateixa publicació. L'anunci que ja es feia el mes passat de què el mes de juny «Es Molí Nou» no s'atura de sortir per qüestions econòmiques sinó per manca de gent que vulgui treballar en la primera línia, es a dir en el compromís de sortir, mes a mes, contant l'esdevenir del poble i tractant de mantenir informats als nombrosos lectors que al llarg d'aquest lustre ens han seguit puntualment.

Les revistes que surten al començament fetes en equip i a poc a poc el pès de la feina recau en un parell de persones corren el perill que per qualsevol circumstància, sigui personal o laboral, obligui a aturar l'empresa cultural començada en conjunt. Aquest és el cas i la justificació a la crisi que viu «Es Molí Nou» i que ha sobtat als propis gestors de la revista. Tal com s'anunciava el mes passat, la marxa de l'actual coordinador d'aquesta publicació, per motius professionals i la manca de recanvis per substituir la seva tasca obliga com a mínim a imposar un temps de recerca d'una nova saba, diguem-li periodística a nivell local que es compromet a dur endavant i a continuar amb «Es Molí Nou». Fins que aquesta nova llum apareixi, la revista romandrà sense poder sortir.

Sabem que hi ha alguns joves que serien prou capaços de reemprendre l'activitat començada ara fa cinc anys. També sabem, per l'experiència viscuda, que el treball en equip de forma sèria i compromesa és la millor manera de garantir la continuïtat de qualsevol empresa cultural. I com no, sabem, perquè les hem patit, les dificultats i obstacles que suposa el compromís personal i social de treure una edició de 400 exemplars cada mes al carrer. Hi ha molta feina a fer, però ben repartida es fa lleugera.

El camí fet fins ara servirà com a mínim per a què d'aquí molts anys, els vilafranquers del demà sàpiguen que va passar un temps, de maig de 1986 a

A una revista hi ha molta feina per fer, però ben repartida pot esser lleugera

maig de 1991, a un lloc concret, com és el seu propi poble.

Els qui hem treballat en aquesta etapa que ara conclou a la revista «Es Molí Nou» no hem esperat ni esperam cap agraïment perquè mai hem lluitat per fer dels personalismes una senyera que identifiqués la publicació. Ben bé el contrari, hem tractat de treballar dins l'anonimat permès, però donant la cara quan ha fet falta. El premi que ens portam és el d'haver complit una missió cultural que esperam i desitjam pugui continuar d'aquí uns quants mesos amb gent nova i, sobretot, compromesa única i exclusivament en defensar l'essència de la revista, «contar de la millor manera que es pugui, tot allò que passa en els 24 quilòmetres quadrats de terme amb l'objectiu de què qui vol estar informat tenguí el canal per estar-hi».

Per acomiadar els cinc primers anys de la revista, deim primers perquè tenim esperances de que alguns vilafranquers la puguin continuar, hem demanat la col.laboració a una sèrie de personatges que indirectament també són patíceps del camí recorregut. Alguns dels col.laboradors que esmentam no estaven al corrent de la situació creada i per tant pot donar la impressió de què res canviarà, quan la realitat és prou diferent.

Al llarg d'aquests cinc anys hem procurat informar al màxim destriant el que és informació del que és opinió, fent ús de la llibertat d'expressió que ens concedeix la Constitució. Ja se sap que mai

plou a gust de tots i que la veritat no sempre agrada. Nosaltres mai hem fet ostentositat de saber informar amb un cent per cent de precisió. La veritat no sol esser mai absoluta. Ara bé, el rigor a l'hora de contar les coses ha estat present, creim, en la major part de les pàgines. N'hi ha hagut «d'afectats» de forma no massa positiva, però si ho han estat ha sigut perquè han entrat dins el terreny públic en les seves actuacions. S'ha procurat no entrar a la vida privada de ningú, i s'ha esquivat la tendència de la tendència. Així i tot sempre hi ha lloc a les equivocacions, que les hem fetes, i a les males interpretacions, algunes fetes amb raó i altres fetes sense cap motivació de pès.

En quant a la part econòmica hem de dir que l'elevat nombre de socis ens ha permès dur a terme altres activitats, no totes les que hauríem volgut, com publicacions de llibres, conferències, o concursos escolars. De la màxima institució municipal no podem dir que ens hagi pagat mai les sopes. L'Ajuntament de Vilafranca entre altres coses, s'ha distingit per esser un dels que menys donen suport a la premsa local de tota l'illa i fins el mes d'agost de 1990 es va distingir per pegar portades quan se li demanava informació. És clar que el que volien certs mandatariis era que es silenciés les seves desfetes amb els doblers públics quan, com sempre, s'ha demostrat que els pedaços bruts prest o tard arriben a fer olor i a sortir a llum.

I ja per acabar aquesta primera part de l'editorial, volem donar les gràcies a tots els socis subscriptors que durant cinc anys ens han fet costat, animant-nos a seguir amb una tasca un poc ingrata però necessària dins qualsevol comunitat. «Es Molí Nou» ha estat una eina de comunicació reconeguda a tots els nivells. Ara és el moment de fer una fumada i esperar qualque relleu. Els qui hi sientendran en l'equip que avui es despedeix, a uns consellers que dins les seves possibilitats poden procurar donar una mà per a què el camí es segueixi fent. És l'hora de donar pas i d'empenyer noves iniciatives.

«Es Molí Nou»

Joan de Sa Vinya Nova i el PSM davant les eleccions

El diumenge 26 de maig es vota nou consistori. Ara per tant és l'hora de fer balanç dels quatre anys que deixam enrera. I a l'hora d'avaluar el mandat municipal convé fer un incís per destacar que la política, tal com s'ha demostrat és una de tantes ciències socials que no té res de matemàtica. Qui pensava, ara fa quatre anys que el PP després d'aconseguir la majoria absoluta de regidors en una quiniela electoral impronosticable, acabaria els quatre anys sense ni tant sols assistir als plens? Qui pensava que aquest conglomerat de gent es desferia en dos trossos i donaria pas a un nou Ajuntament de centre-esquerra?. I és que com deiem abans, les matemàtiques no hi valen. De fet hem comprovat com el darrer batle del PP va suspendre aquesta assignatura (les matemàtiques) i les seves sumes, restes i divisions, deixaren una herència de 32 milions de deutes a l'Ajuntament.

Ara ens trobam davant un nou repte electoral, i si en el 87 hi havia quatre partits on escollir (PSM, PP, UM i PSOE), ara ja sols en queden dos (PSM i PP). Per tant, el 26 de maig no hi valdran les mitges tintes. El centre polític Unió mallorquina i el Grup Mixt s'ha integrat dins l'esquerra representada per Joan Bauzà («de sa Vinya Nova») i el PSM, amb una candidatura que lleva la son al Partit Popular, que ja ha donar instruccions a «la base» per a què cerquin vots inclús de davall les pedres.

Però anem a fer una mica de balanç del que han estat els darrers quatre anys. El PP començà amb sis regidors i va rebutjar l'oferta de treball feta pel PSM, aleshores a l'oposició. L'absolutisme dins el PP, encarnat en la persona d'un despòtic Bernat Garí liderant obres il·legals, preparant obres sense tenir els doblers suficients, augmentant la contribució en un 300 per cent, i absorbint tot el poder damunt ell, acabà políticament davall els escombros del monument que s'havia fet. Salvador Barceló i Esteve Català abandonaven la nau que s'enfonçava pel pès dels personalismes i deixaven governar el PP en minoria. Però a

Bernat Garí no li feia por la minoria, perquè pel seu cap mai passà la idea de què els qui el varen fer guanyar les eleccions ara el deixaren caure. I així, aixugant les butxaques per pagar unes obres de clavegueram mal planificades, amb carrers asfaltats, i enfonçats a les poques setmanes, fent una piscina que es va curar dues vegades en sis mesos, preparant la construcció d'una plaça amb la intenció d'invasió la propietat privada sols per contentar a un grapat dels seus seguidors, es va guanyar una moció de censura que acabà amb el seu absolutisme i la seva prepotència es transformà en impotència. El canvi polític va permetre que Antoni Nicolau fos el nou batle. El seu nomenament fou seguit amb gran expectació. Amb ell, segons el PP, «les obres no seguien, l'Ajuntament estaria colapsat, es perdrien més de cent milions en subvencions, i al batle nou la cadira li vendria ampla. Després emperò les prediccions no s'han complert. Un exregidor del PP i un simpatitzant d'aquest partit intentaren agafarse la justícia per la seva mà i intentaren dur la violència a un ple públic de l'Ajuntament. Acostumats a trepitjar l'oposició, el PP va perdre els papers als pocs dies de perdre el poder. Mentre, s'han continuat les obres del clavegueram, que curiosament ara seran més barates que en temps el PP, han baixats les contribucions, s'han arreglat els camins de foravila, s'han posat més fanals als carrers, bancs i arbres a les places, Stops i senyals de tràfic als carrers, s'ha arreglat el poliesportiu amb una nova tribuna i nova il·luminació i s'ha aconseguit un semàfor per a la carretera. A l'apartat cultural, les festes han recobrat, s'han editat llibres sobre glosadors vilafranquers, s'ha

«El candidat del PP desperta apassionaments extrems i odis ilimitats, Joan de Sa Vinya Nova és una persona oberta a tots»

creat un Patronat i es prepara la conversió del Saló Parroquial en un gran centre cultural i entre altres projectes, l'escola pot ésser ampliat i en els pròxims anys gràcies a l'esforç i a la constància de Joan Bauzà «de Sa Vinya Nova», el candidat del PSM a la batlia. El ciuró negre o pecat més gros potser hagi estat l'aturar les obres il·legals de la residència privada que coordina el candidat del PP, Juan Nicolau, o que el batle demanés explicacions al metge per les seves constants desbandades i la cosa acabà amb una aferrada entre ells dos.

Ara, dia 26, arribarà el moment de tornar triar batle. El PP presenta a Juan Nicolau, el darrer batle franquista i el primer de l'era democràtica amb l'UCD. Nicolau s'ha distingit per considerar-se sempre una víctima i transmetre aquest victimisme al sector de «sa residència», perquè ell sabia que «Sa residència» és un planter de vots. El dubte està en saber si el planter serà suficient. De la seva etapa com a batle ningú en parla, perquè del que va manar fer, asfaltat d'uns quants carrers, sols queden clots i grava i això que sols han passat vuit anys. La Unitat Sanitària es va fer en el seu temps, i tal vegada encara sigui a temps per explicar ara a la Conselleria de Sanitat, quins interessos va defensar com per mandar fer l'edifici de la mateixa Unitat Sanitària enmig del carrer. I la voltadora del camp de futbol, volta, volta... El gran obstacle que pot tenir el candidat franquista, després centrista i ara dretà és que el color roig no li agrada i manco «es rojos».

A l'altra banda i com adversari hi ha Joan Bauzà. Un mestre d'escola que ha viscut intensament l'esdevenir del poble i ha estat el gran promotor del projecte de reforma al Col·legi Públic «Es Cremat». És ampliament conegut dins tots els sectors del poble. Compta amb l'avantatge de ser un personatge moderat que no desperta passions extrems i odis ilimitats com el candidat del PP. I aquí és on pot estar la clau, que la gent de Centre vegi amb en Joan de Sa Vinya Nova a una persona moderada, dialogant i si és elegit batle, a una persona neutral que deixi de banda els partidismes. Perquè aquí a Vilafranca, qui té la paraula sobre qui ha de ser el nou batle, és la gent de Centre, la gent que va votar Antoni Nicolau a les eleccions municipals del 10 de juny de 1987.

Eleccions

Unes eleccions per pau
dues llistes i unió,
que guanyi sa millor
crec que tots ho desitjau

Jo també ho desig així
sa millor i sa més noble,
per més bon camí des poble
sé que ho sabreu decidir.

Complir i fer complir
tothom an es seu horari,
passa d'hora i necessari
amb feina i bon camí.

Només s'unió fa força
només sa veritat fa bé,
casa pobre, casa noble,
feina i voler-ne fer.

Es ric també ha de fer feina
i manda qui té bon cap,
i sense bromes honrat
disfrutant si tothom menja.

Qui manda té mals de caps
ha de disfrutar i sufrir,
ha d'arribar aconseguir
es tenir-nos conformats.

Qui no pot s'ha de retirar
no ha de dir estic cansat,
amb valor solucionar
qualsevol necessitat.

Ha de fer cas a tothom
si vol esser respectat,
ningú més equivocat
qui diu aquell fa més nom.

Dia 27 tendrem
lo que el poble desitja,
si es qui manda trepitja,
deu esser que ho mereixem.

.....

MALLORCA

Per Mallorca hem de fer
tot lo que poguem i més,
no només són es dotbers
que ca nostra ha de mester.

Ho hem d'estimar un poc tot
és es camí es demà,
s'herència i es nostro pa
ningú digui jo me'n fot.

Millor si no l'embrutam
és guapo que netejem,
que així conseguirem
net ca nostra si lluitam.

Igual hem de netejar
xerrar més es mallorquí,
així si volem tenir
viu Mallorca per demà.

Fer tots els medis possibles
per escriure es mallorquí,
així no podem llegir
a cases escrits terribles.

En que veis convendria
anar a escola de Mallorquí,
i no hauríem de llegir
en castellà qualque dia.

Si sembren plantes bones,
també ho sol esser es fruit,
en Borja Moll mos ha fuit
es seus escrits sempre sonen.

Mos ha deixat per herència
es llibres de mallorquí,
valor si sabem seguir
es seu camí amb paciència.

Convé que tots caminem,
per Mallorca com per tots,
així pentura no serem
un arbre mort sense brots.

SA REVISTA

M'agradaria veure prest
una revista unida,
que només s'unitat crida
si hi ha amistat i fets.

Per sa plaça de s'Estany
jo no sé que pensen fer
deu ser lo que hem de mester,
o hi deven tenir un guany.

Hem anat molt a darrera
que ara adelantem de demés,
semàfors a sa carretera
que han après de demés.

Amb un has estat es gall
petit i te sobra mida,
tu mos has deixat la vila
tot girat damunt davall.

Gabriel Montserrat

**La llengua
feina
de tots**

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

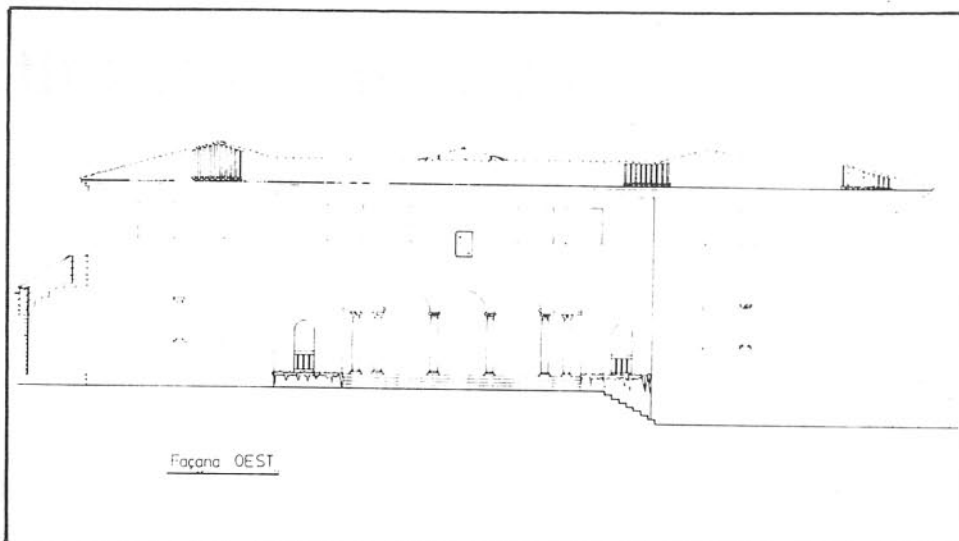
Col·laboren:
Francesc Amengual
Miquel Barceló
Joan Bauçà
Antònia Bauçà
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Pere Fons
Catalina Bauçà
Col·legi Públic
Catalina Estrany
Miquel Capellà
Pere Garí

Llocs de venda
Ca'n Caminer
S'Estany

Impresa a
Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

**Els articles publicats en
aquesta revista sols
expressen l'opinió dels seus
autors**

S'enviarà al Ministeri d'Educació per a què l'aprovi

Presentant l'avantprojecte de reforma del Col·legi Públic

(Redacció).- En el ple extraordinari del dilluns 29 d'abril fou aprovat l'avantprojecte de reforma del Col·legi Públic «Es Cremat» que preveu la construcció d'una segona planta a la zona nord de l'edifici i reformar i ampliar les ja existents. L'avantprojecte ha estat enviat a la Delegació del MEC a Balears per a què l'aprovi. La idea de Joan Bauçà, el promotor de la reforma, és que les obres puguin començar el més prest possible i com a més tard a l'estiu de l'any qui ve. Lògicament la reforma s'hauria de fer en dos anys, ja que els tres mesos d'estiu no serien suficients per complimentar el projecte realitzat. Al nou edifici es contempla la construcció d'aules de preescolar que anirien a la part baixa, mentre que des del primer curs fins a octau anirien a les aules del primer pis. La claustra del pati es continuarà a la primera planta que tindrà comunicació directa amb el poliesportiu. Els patis seran reformats i el central serà cobert. Entre altres millores es contemplen les següents:

-Tres aules (quan es posi en marxa la LOGSE serien per preescolar)

-Un gimnàs

-Una sala acondicionada per fer-hi un menjador

-Una sala per poder-hi fer una cuina.

-Uns escusats devora les aules i uns altres devora el menjador.

La planta pis constaria de:

-Vuit aules

-Tres sales per usos múltiples (reunions APA, biblioteca, audiovisuals, etc)

-Una sala per secretaria.

-Una sala per direcció

-Uns escusats.

-Una escala que comunicaria la planta pis amb el poliesportiu.

Per dur endavant aquesta distribució del pis, s'hauria d'aixecar la teulada per tal que quedàs tal com està el pis de la façana sud.

La planta pis quedaria exactament igual que la planta baixa. Una darretera modificació prevista consisteix a tapar el pati interior de l'edifici amb una cúpula de metacril·l o algun material similar.

La planta baixa tendria:

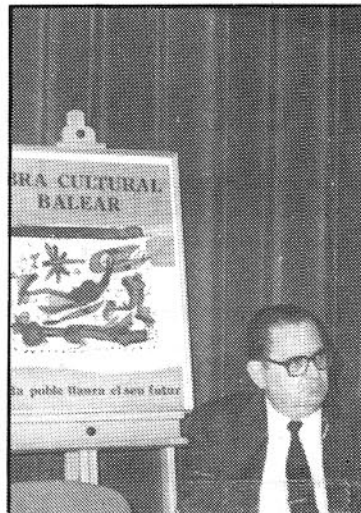
Cinc anys fent cultura

El bon amic Francesc Amengual, apassionat per la fotografia i per les nostres coses, persona enfeinadíssima que no sé d'on dimonis treu el temps, m'ha demanat que redactàs un foli i mig amb motiu del Vè aniversari de la constitució de la Delegació de l'Obra Cultural de Vilafranca i és amb una gran satisfacció que ho faig perquè realment l'ocasió ho paga.

Cinc anys, es diu aviat! Cinc anys de molta de feina, cinc anys de fer cultura, cinc anys de fer paret i de fer poble, cinc anys de treure al carrer «Es Molí Nou». Cinc anys de iniciatives i projectes, cinc anys de maldecaps i de gestions, cinc anys de resultats considerables i ben dignes del respecte de tothom.

Cinc anys que demostren que quan hi ha il·lusió, quan hi ha compromís, quan hi ha voluntat, es poden fer moltíssimes coses, es pot tallar rama de valent. En definitiva, la vostra trajectòria i continuïtat exemplars ens ajuden a desmentir que els mallorquins estiguem sempre «darrera sa roca» i a provar que, ben al contrari, quan s'ho val també sabem arromangar-nos.

Basta repassar la col·lecció de «Es Molí Nou» per comprovar la realitat dels esforços realitzats i de la tasca acomplerta. Segur que no heu pogut fer tot el que haurieu volgut fer, però els mitjans són sempre limitats i, en qualsevol cas, crec sincerament que vos podeu sentir íntimament satisfets d'aquests cinc anys de feina.

Bartomeu Fiol
President de l'O.C.B.

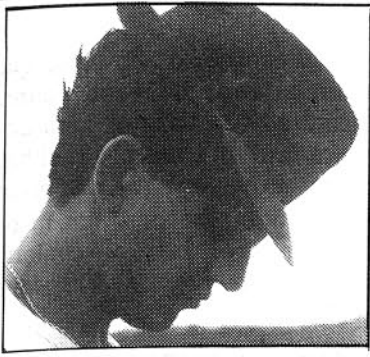
De la vostra revista cal destacar-ne no sols els editorials, les entrevistes, els reportatges, el noticiari de la vila, les recensions de llibres i d'actes culturals, la cobertura dels esports i els debats i les polèmiques recollits de forma tan viva i sense pèls a la llengua ans també tot un grapat de seccions de cultura popular, com les gloses tan nombroses, la de plantes medicinals de la flora popular acabada de publicar l'any passat, cuina, notes del camp, etc.

Però crec que és d'estricta justícia destacar-ne també la seva apertura a tota una munió de problemes que depassen l'àmbit local, l'atenció prestada a la situació actual de la nostra llengua, les preses de posició i

les reivindicacions formulades per l'Obra Cultural Balear, els temes ecològics, la problemàtica terrible de la droga i, en definitiva, la solidaritat demostrada amb tantes i tantes iniciatives de tantes associacions i grups que fan avinent que la nostra societat civil està ben viva i no es resigna a combregar amb rodes de molí.

Cal, doncs, felicitar a tothom que ha fet possible aquests cinc anys, a tots els socis de la Delegació i a la vostra Junta Directiva, a tots els col·laboradors, anunciants, subscriptors i lectors de «Es Molí Nou» i, al cap i a la fi, a tots els vilafranquers. Enhorabona i que sigui per molts d'anys!

«Es Molí Nou» ens ha canviat

La revista «Es Molí Nou» va nèixer com un alè i ara és l'oxigen que fan expandir els pulmons de l'informació local. La primera impressió que puc tenir d'aquest projecte, podria ésser molt bé, la d'una imatge nostàlgica i positiva de treball ben fet. Es podria parlar molt, escriure molt i discutir-ne molt de l'influència que ha tengut, en la seva millor forma, aquestes pàgines que cada mes han sortit al carrer. Pot ésser que l'opinió més reservada, fins i tot, han canviat l'opinió general i l'acudit més imaginatiu crear el terror, dels que en cap moment han tingut por de dir la seva fins als que mai diran res per molt que parlin. «Es

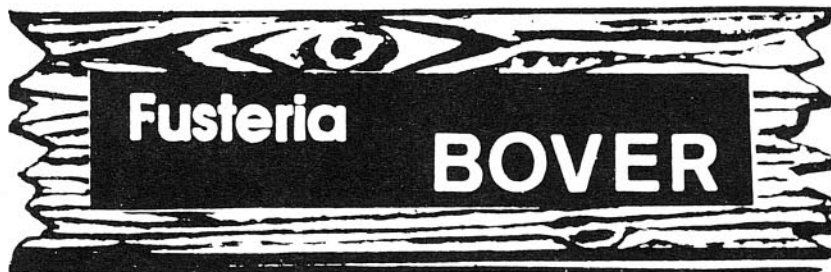
Molí Nou» ens ha canviat.

Aquest ESPERAR cada mes a la mateixa hora unes planes que ens han d'influir són com el desesperar de la boca fora pa; el dia següent de la TIRADA la discussió està servida, del primer al darrer veï, del més viu al més pardal, cada revolt, cada cap de cantó, parlarà d'«Es Molí Nou».

Vos atreviu a dir en veu alta: «Es Molí Nou» ens desperta? Fins al més caparrut parlan de què fa olor i que no es poden llegir dos mots seguits, també ells estan impregnats d'aquesta presència. Estic segur que molts pocs habitants d'aquest poblat no conèixen el mínim tant per cent de la història d'aquest poble i si un

dia intenten descobrir-la descobriren que, a petita escala, aquesta història es repeteix. Ccm?...: que seria ara Vilafranca si no hagués tingut homes emancipats, homes crítics, homes amb l'intel·ligència suficient per dir; ja basta, volem ésser un poble? Encara que el món nou sols sia un aplec de la imaginació d'un grapat de vilafrancers no queda, ni molt manco, una passa enrera de la intenció de seguir fent un poble, i els que creguin altre cosa contrària segur que tota la vida seran com aquell al·lot que va escupir al cel perquè creia que hi arribaria i l'únic resultat fou que l'escupida li caigué a la cara.

Jaume Sansó, Delegat de Cultura de l'Ajuntament)

Rocabertí, 29 TELEFON 56 01 05

VILAFRANCA

OCB a Vilafranca, cinc anys de feina

La delegació d'Obra Cultural Balear a Vilafranca ha arribat als cinc anys de vida i de feina. Cal celebrar-ho i encoratjar els qui ho han fet possible perquè segueixin endavant, perquè la seva fe es torni invulnerable als desencisos.

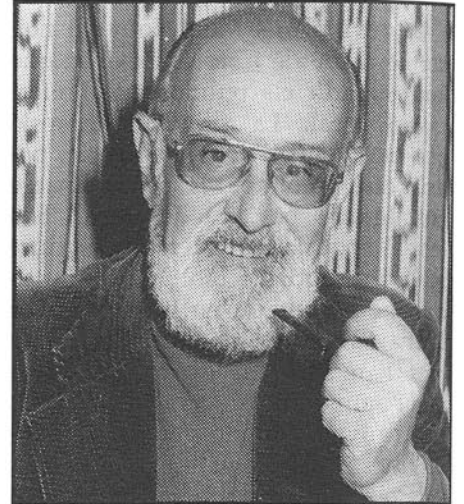
Aqueixes delegacions a la part forana són el bessó més fecund i més profund de l'Obra. El meu últim acte com a president de l'associació fou precisament la inauguració d'una d'elles, i la satisfacció més emotiva en l'exercici d'aquell càrrec la vaig tenir quan vaig haver de viatjar a Formentera (la meva primera visita a l'illa més oblidada!) en ocasió d'haver-s'hi creat la delegació d'Obra Cultural.

Són aquests petits nuclis, aquests grups tan reduïts com vulgueu, però plens d'il·lusió, d'esperança i de vo-

luntat de servei, els que aprofundeixen els fonaments d'allò que algun dia serà el nostre país. Les cases no s'han de començar mai per la teulada, sinó per aqueixa feina diminuta, quotidiana, insistent, que en garantirà la fermesa. Són aquestes accions senzillíssimes en contacte viu amb la realitat immediata del poble, les que fan possible la consolidació dels nivells més alts de la cultura.

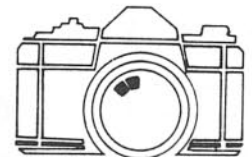
Així com passarà el temps, anireu collint els fruits de la vostra labor tan humil, tan aparentment limitada. Jo fins i tot diria que els resultats ja es comencen a fer visibles. Si girau la mirada cap enrera, veureu que hem avançat molt pel camí a través del qual anam construint a poc a poc el nostre país. I aquest avanç es deu a l'esforç vostre i de gent com vosaltres. En podeu tenir la seguretat i la satisfacció.

Us he d'aconsellar, emperò, que mireu també cap endavant. Veureu que encara és ben llarg el camí que ens manca fer. Un camí pel qual heu de seguir fent passes i que mai no us ha d'esser motiu de desànim ni de desistiment, sinó, ben al contrari, d'estímul i de penyora de l'esperança més clara.

*Josep M. Llompart. President de Llull
(Federació d'Entitats Culturals dels Països
Catalans)*

FOTOGRAFIES

JOAN JAUME

Bodes, comunions, batiments, recordatoris, fotos carnet, reproduccions, ampliacions, revelats aficionats i tota casta de fotografies

EDUCAR EN LA RESPONSABILITAT I L'AUTONOMIA

Educar en la responsabilitat, saber responsabilitzar, és un repte fonamental dels pares. Si l'al.lot no ha fet el treball i els pares ho fan per ell; si no vol anar a classe i els pares l'hi faciliten els justificants; si encara no ha après a vestir-se i la mamà o la padrina el vesteixen per que no arribi tard a l'escola; si no col.labora mai en els treballs de casa, ja sigui la neteja, la cuina, el camp, el manteniment, i els pares ho admeten tan «panxos»; així no s'educa a un fill en la responsabilitat.

En general, en front de les protestes dels fills, molts de pares prefereixen fer-ho tot ells. Els fills s'acostumen als sermons i segueixen vivint com els amos, a vegades cruels i superexigents.

Responsabilitzar al propi fill significa fer-lo part viva de la família, fer-lo participar de totes les preocupacions, deures, plans, naturalment a nivells indicats per a la seva edat. És inútil voler que un nin de 5 anys compregui les dificultats econòmiques, però sí que el podem educar en l'estalvi, a ordenar les seves joguines, en donar valor a les coses més senzilles i, per què no, es pot escoltar la seva opinió respecte a la compra de qualche objecte, per exemple. I això suposa pau, temps i esforç. I ja que és difícil, ens tapam els ulls amb el falç mite de l'educació per la llibertat, es a dir, deixar que facin. Com per una planta, educar en el creixement significa en primer lloc crear un ambient adequat; si està un poc torta se la posa dreta amb un estaló; després creixerà pel seu compte, però al començament es necessiten indicacions, punts de referència.

Uns sicòlegs americans, home i dona, conten que entre les seves iniciatives per animar la participació

Bartomeu Català

dels seus fills feien trobades familiars en moments establerts. En l'ordre del dia estaven els problemes de la casa i altres qüestions més agradables; per exemple la distribució de les propines setmanals, de les tasques dels propers dies, o l'encàrrec de qui comprava aquella setmana. I una vegada al mes s'afegia el capítol de les diversions familiars.

D'aquesta manera, diuen els protagonistes, que va anar canviant el clima familiar, tots saben que periòdicament existeix un forum allà on és possible tractar tots els problemes. La discussió en comú funciona millor si hi ha l'exemple dels pares. Si l'al.lot sent que entre el pare i la mare existeix respecte, estimació, disponibilitat, asumeix aquests valors. Si veu que dins la família existeix una subdivisió de tasques i una claredat de rols, tindrà la capacitat d'assumir també un rol, per poder participar en qualche cosa més gran que ell mateix i així tenir responsabilitats de les que donar compte.

Naturalment, això suposarà coherència. L'al.lot no podrà ésser considerat adult a l'hora de cuidar els germans més petits, o d'ajudar en el treball o de dur endavant les responsabilitats d'estudiant; i nin quan hagi d'anar a una excursió amb els amics o amigues, o a una festa per exemple.

Educar en la responsabilitat significa educar en la autonomia i en la independència; no significa indifferència, passotisme o brega. Els pares que substitueixen als fills pot ésser que visquin amb sofriment el procés de maduració del fill, que, com més autònom es senti i menys ajuda de mani als pares, menys necessaris es sentiran aquests i més retrasaran a trobar el sentit a la seva vida. Però si els pares volen ésser els únics responsables, els fills no maduraran mai en la capacitat de prendre decisions ni en la responsabilitat.

Al contrari, els pares que intenten responsabilitzar al fill, se fien de les seves capacitats, de la seva dignitat i cerquen ocasions per animar-lo a la independència i autonomia.

Un nin serà més independent si els pares aprenen a no tenir preses, a no precipitar-se, a no asustar-se per cada coseta, o per ajudar-li. El fill d'aquesta manera, descobreix que els pares no existeixen sols per pensar i ajudar-li sempre a ell. L'al.lot sobreprotegit, del que ens fiam poc probablement aprendrà a contar amb la seva incapacitat per escapar de situacions difícils o bé per evitar obligacions. Sobre la base de la responsabilitat i de la confiança recíproca és més fàcil i natural educar en valors com l'amor, la llibertat, la alegria, la gratuïtat, la honestitat, el treball, la acceptació de l'esforç, la constància i la solidaritat.

Carles Costa i Salom
(President d'Associació de Premsa Forana)

«Un Molí que mol»

En motiu de complir-se el cinquè aniversari de l'entrada dins el món de la notícia de la revista vilafranquera «Es Molí Nou», el seu director Miquel Barceló em va demanar una nota, per tal de que quedàs escrit el reconeixement del president de l'Associació de la Premsa forana de Mallorca, en aquesta data tan assenyada.

La revista «Es Molí Nou», surt al carrer per primera vegada de la mà de Miquel Barceló, el mes de maig de l'any 1986 i a un poble, que com altres pobles de Mallorca, ja comptava amb una altra publicació. Jo cercaria aquí el motiu del per què «Es Molí Nou» és diferent a altres publicacions que com aquesta pertanyen a l'esmentada associació, i també ho cercaria amb el caràcter i manera d'esser del seu fundador i director.

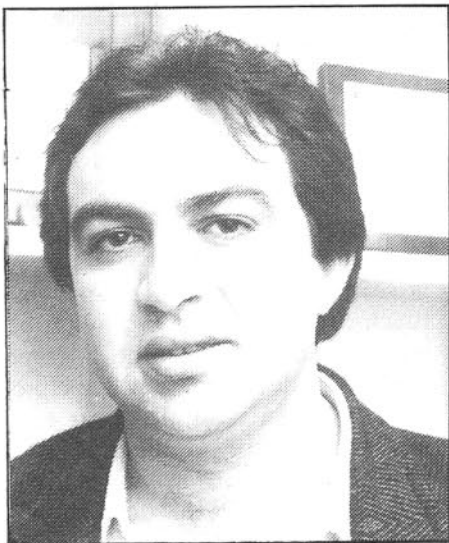
«Es Molí Nou» a diferència d'al-

tres revistes locals que omplen les seves pàgines en notícies curtes, inclús insignificants per la manera de tractar-les, els Col.laboradors d'aquesta, donen amb els escrits més extensos un to més periodístic, amb uns titulars i montatge que fan que la revista sia més periodística. I a més, tenen encert en recollir la notícia de més actualitat, la més polèmica, la que està present a les tertúlies dels vilafranquers. Diria que saben aprofitar l'oportunitat.

La majoria de publicacions de tipus similar a «Es Molí Nou» tenen les seves limitacions, la seva periodicitat mensual fa que la notícia quan arriba al lector, a vegades ja no sigui d'actualitat, ja que està passada, és una notícia vella o ha perdut l'interès del lector. «Es Molí Nou» sab esquivar aquestes limitacions i els imprimeix un aire fresc i actual.

S'ha dit que aquesta publicació és en la major part, obra d'un sol home, i per això es compren que tenguin més estil periodístic que literari, sense oblidar la seva bona redacció. Aquesta qualitat del seu director i fundador Miquel Barceló, va fer que s'integràs des del primer moment dins la redacció comarcal d'un diari d'àmbit regional. I no ens causa estranyesa que darrerament hagi estat anomenat Delegat a Manacor de l'esmentat diari.

En nom propi, i en representació de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, la qual tenc l'honor de presidir, desig a tot l'equip de la revista «Es Molí Nou» de Vilafranca, una cordial enhorabona i que sigui per molts d'anys.

El personatge del mes

Bartomeu Barceló

Bartomeu Barceló ha estat el vilafranquer-notícia del mes d'abril després del seu nomenament com a Secretari General d'Ensenyança no Universitària a nivel estatal del sindicats CT-UGT. Aquest nomenament es produïa el 17 d'abril a Madrid en el X Congrés General de Treballadors de l'Ensenyança on hi participaren 300 delegats de tot l'Estat Espan-

yol en representació de les diferents comunitats autònomes. Bartomeu Barceló aconseguí una aclaparadora victòria amb un 66 per cent dels vots. El nou secretari general de CT-UGT d'Ensenyança no Universitària ocupava un càrrec al departament de coordinació del MEC. Des d'aquestes pàgines vagi la nostra més cordial enhorabona.

«La unió del poble comença per la unió de les famílies»

*JOAN BAUZÀ «de Sa Vinya Nova»
un batle per a tots els vilafranquers*

«TOTS HI GUANYAREM»

EL 26 DE MAIG **VOTA**

Amb bancs, arbres i fanals a les places
L'Ajuntament vesteix el poble

(Redacció).- Les darreres obres que ha realitzat l'actual Ajuntament s'han dirigit a vestir les places del poble. A la plaça Major, coneguda com plaça de s'Ajuntament, s'han instal·lat deu bancs nous, fets de pedra viva, quatre fanals més que se sumen al quatre que ja hi havia i s'han sembrat sis arbres, tres damunt cada una de les dues aceres del recinte. A la plaça de la Unitat Sanitària, s'han instal·lat quatre bancs metàl·lics de planxa foradada i quatre fanals que il·luminen la zona durant els vespres. A la placeta del cementiri l'arbre que hi havia abans ha estat substituït per fassers. Al camp de futbol la sembra d'arbres,

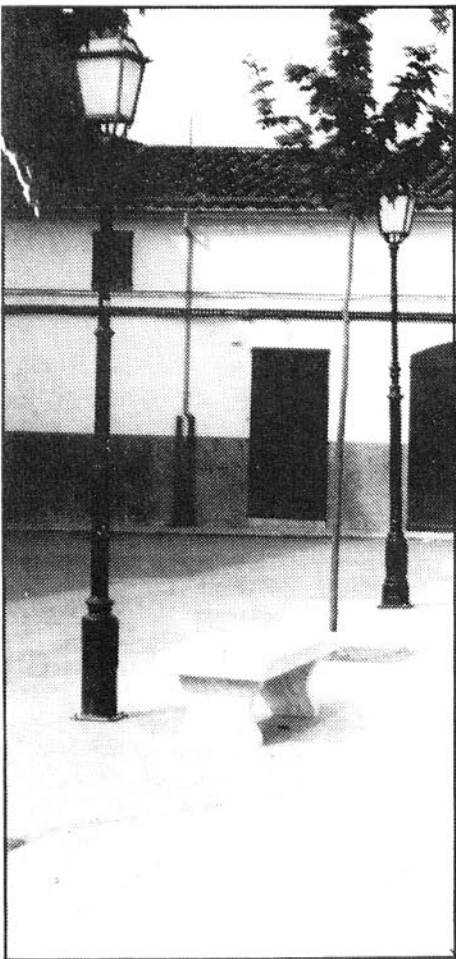
especialment fassers ha deixat el recinte amb un nou aspecte que en el futur li poden donar uns aires de parc.

A l'hora de tancar aquesta informació encara quedava pendent l'embelliment de la plaça de Sant Joan, que està també previst, amb la col·locació de nombrosos bancs així com també papereres en el recorregut dels estudiants cap a l'escola. La instal·lació d'un porxo metàl·lic a la plaça de la Constitució on la gent tenguí bon esperar l'autocar de línia cap a Ciutat també s'inclou dins el pla d'embelliment del poble que està portant a terme l'actual Ajuntament.

Noves senyalitzacions

(Redacció). La major part dels carrers de poble estan degudament senyalitzats després de concloure la reforma circulatòria propiciada des de l'Ajuntament pel delegat de Policia, Salvador «Morei». Carrers com Pare J. Rosselló, Bonany, Santa Catalina, Sant Josep o carrer des vent, tenen nombrosos «Ceda el paso» a la majoria de carrers que donen a

aquestes vies. Aquesta regulació del tràfic dins el poble permetrà una major seguretat, al temps que se'ns pot ensenyar a respectar-les. També, dins el mateix pla de reforma circulatòria, els carrers que donen a la carretera i que representaven un greu perill sobretot per la gent externa, ja tenen els corresponents «Stops» que obliguen a aturar-se.

Qué en pensa el poble d'aquesta revista?

Una enquesta sobre qué en pensa la gent de la revista «Molí Nou» es va passar a l'alumnat del C.P. Vilafranca i aquest fou l'encarregat de passar-la a una mostra de totes les edats dels habitants de Vilafranca o gent relacionada amb el poble.

D'Aquesta manera es distribueixen:

- 1er. Curs, a les persones majors de 66 anys
- 2on. Curs, a les persones majors de 56 fins a 65 anys
- 3er. Curs, a les persones majors de 46 fins a 55 anys
- 4rt. Curs, a les persones majors de 36 fins a 45 anys
- 5é. Curs, a les persones majors de 31 fins a 35 anys
- 6é. Curs, a les persones majors de 26 fins a 30 anys
- 7é. Curs, a les persones majors de 21 fins a 25 anys
- 8é Curs als joves de 15 a 20 anys.

S'han passat un total de 215 enquestes, i aquests han estat els resultats.

Les preguntes

- 1.-Llegeix «Es Molí Nou»?
- 2.-Per què el llegeix?
- 3.-Sabia que enguany és el 5é. aniversari de la revista?
- 4.-Si el llegeix, com l'aconsegueix?
- 5.-Apartats més interessants per ordre de preferència
- 6.-Qué canviaria?
- 7.-Que hi afegiria?

Enquestes a l'alumnat d'EGB CICLE INICIAL

1.-Llegeix Es Molí Nou
-Gens, 7'5%
-Poc, 75%
-Molt, 17'5%

2.-Perquè el llegeix?
-Per saber les coses de l'escola
-Per mirar les fotos
-Per conèixer el que passa a Vilafranca i les coses del futbol.

3.-Sabia que enguany és el 5é aniversari del neixament de la revista?
-Si, 58%
-No, 41'5%

4.-Si el llegeix com l'aconsegueix
-Estic subscript, 41'6%
-El me regalen, 25%
-El compr, 25%
-En Blanc, 8'4%

5.-Apartats més interessants per ordre de preferència
-Escola
-Esports
-Local, col.laboracions, noticari de la vila i cartes

6.-Que canviaria?
No contesten

7.-Que hi afegiria?
Participacions del parvulets

CICLE MITJA
1.-Gens, 31'5%
-Poc, 39'2%
-Molt, 15'7%
-Sempre, 13'6%

2.-Si
-M'agrada
-Per estar informat
-El compr
-Estem suscrits
-No
-No m'agrada
-Prefereixo jugar o mirar la televisió/no el conec/no tenc temps, estudi i em fa vessa

3.-Si, 18'4%
-No 71%
-En Blanc, 10'6%

4.-Estic subscript, 39'2%
-El compr, 23'7%
-El me deixen, 5'2%
-Lloc públic, 2'6%
-Altres, 5'2%
-En blanc, 24'1%

5.-Esports
-Escola
-Noticari de la Vila
-Municipal i col.laboracions
-Locals i cartes
-Cultura

6.-Res
-Massa notícies/Tot
-Les fotos/més informació local/coses del camp/la cultura/les gloses/les males intencions

7.-Passatems i acudits. Res
-Més esports
-Coses d'animals
-Anuncis, itineraris, excursions, fotos de l'alumnat de l'escola, llistes de disc i seccions de música actual.

SEGONA ETAPA

1.-Gens, 4%
-Poc, 48%
-Molt, 20%
-Sempre, 28%

2.-Si
-M'agrada
-Per estar assebatat de les notícies de Vilafranca
-No
-No estam suscrits
-No tenc temps, no m'interessa

3.-Si, 44%
-No, 52%
Blanc, 4%

4.-Estic subscript, 40%
-El compr, 16%
-El me deixen, 24%
-Lloc públic, 12%
-En blanc, 8%

5.-Esports
-Escola
-Noticari de la Vila
-Cultura
-Locals i cartes
-Col.laboracions

6.-Res
-La cultura
-Escola/ Cartes/ Editorial/ política/ difunts i males notícies

7.-Res
-Passatems i acudits
-Més treballs escolars i notícies d'esports
-Més fotos/ signes del zodíac/ receptes de cuina/ consells/ entrevistes/ coses de l'Ajuntament i del poble

DE 15 A 20 ANYS

1.-Gens, 5.8%
-Poc, 47%
-Molt, 29'5%
-Sempre, 17'7%

2.-Si
-Per assebtar-me de les notícies de la vila
-Per llegir coses interessants
-M'agrada
-Per passar el temps
No
-No el compr

3.-Si, 35'8%
-No, 64.2%

4.-Estic subscript, 29'4%
-El compr, 35'8%
-El me deixen, 17'6%
-Lloc públic, 11'4%
-No contesta, 5'8%

5.-Noticari de la Vila
-Esports
-Escola
-Locals
-Col.laboracions
-Municipal/cartes
-Editorial/cultura/tot

6.-Res
-Les critiques

-Les notícies d'altres pobles
-La natura/la cultura/les cartes/fotos dels polítics/les gloses/notícies de la gent/que fos en color

7.-Res
-Més esports
-Passatems i més notícies
-Més gloses, la programació de la ràdio i televisió vilafranquera/fotos de casaments, més entrevistes i més coses de l'escola.

DE 21 A 25 ANYS

1.-Gens, 13'3%
-Poc, 26'6%
-Molt, 6'6%
-Sempre, 53'5%

2.-Si
-M'agrada i per saber coses de la vila
-Es una revista de caràcter cultural i polític del poble
No
-No tenc temps
-No m'agrada i per oblid

3.-Si, 26'7%
-No, 46'7%
-No contesten, 26'6%

4.-Estic subscript, 52'3%
-El compr, 20%
-El me deixen, 6'7%
-No contesta, 20%

5.-Noticari de la Vila, municipal i locals
-Esports/cultura i cartes
-Tot
-Escola/editorial i col.laboracions

6.-Res
-Les gloses
-Que fos en color/informació per la joventut/menys política i objectivitat, coses municipals, les males notícies i les notícies locals.

7.-Res
-Passatems/ agricultura/ articles de caire cultural
-Cuina/ biografies/ temes historico-gràfics/ vida popular vilafranquera/ llocs del poble/ més col.laboracions infantils i juvenils/ més notícies de la vila/ més esports

DE 26 A 30 ANYS

1.-Gens, 14'3%
-Poc, 28'6%
-Molt, 14'3%
-Sempre, 42'8%

2.-Si
-M'agrada
-Es bo estar enterat de tot i é interessant
-Per passar el temps i sol tractar assumptes calents d poble

-No
-No tenc temps
-No la compr el que escriuen és més política que informació

3.-Si, 39,2%
-No, 53'5%
-Blanc, 7'3%

4.-Estic suscrit, 21'4%
-El compr, 25%
-El me deixen, 32'1%
-A un lloc públic, 14'2%
-En blanc, 7%

5.-Esports i noticiari de la vila
-Municipals/locals i cultura
-Editorial
-Escola
-Cartes
-Col.laboracions

6.-Res
-Difunts
Editorial/ col.laboracions/ més participació de la gent/ noticiari de la vila/locals/ les portades/ tot/ les gloses/ algun col.laborador/ la forma

7.-Res
-Més treballs de l'escola
-Molt més, adresses de lloc d'esbarjo/ entrevistes/ passatemp/ més fotografies/ més serietat en els col.laboradors i més respecte cap a la gent/ més opinions personals/ més esports i el que passa a l'ajuntament

DE 31 A 35 ANYS

1.-Gens, 31'2%
-Poc 18'7%
-Sempre, 50'1%

2.-Si
-M'agrada
-M'agraden les notícies fresques, és una revista cultural i entretinguda, estic suscrit i és interessant.
-No
-No el compr
-No tenc temps
-Desconeixament

3.-Si, 50'1%
-No 31'2%
-En Blanc, 18'7%

4.-Estic suscrit, 43'8%
-El compr, 12'5%
-El me deixen, 18'7%
-En Blanc, 25%

5.-Noticiari de la Vila
-Esports
-Municipals, locals, editorial i escola
-Cultura

6.-Res
-La censura/les gloses/ articles d'anècdotes humorístiques del poble/en color/esports i cultura

7.-Res
-Més crítiques/articles d'història de la fundació de Vilafranca/més pàgines

«La majoria dels enquestats no canviarien res de [Es Molí Nou]»

DE 36 A 45 ANYS

1.-Gens, 13'6%
-Poc, 18'1%
-Molt, 13'6%
-Sempre, 54'7%

2.-Si
-Per saber les notícies del poble
-M'agrada i m'interessa
-Es una revista local
-No
-No tenc temps
-No el compr

3.-Si, 50'1%
-No, 31'8%
-Blanc, 18'1%

4.-Estic suscrit, 4'6%
-El compr, 50'1%
-El me deixen, 18'1%
-En un lloc públic, 13'6%
-En blanc, 13'6%

5.-Noticiari de la Vila
-Escola i esports
-Municipals
-Cultura
-Locals
-Editorial
-Col.laboracions i tot

6.-Res
-Els temes polítics
-Més objectivitat, les males intencions i les gloses

7.-Res
-Més col.laboracions
-Passatemp, més cultura, propaganda del comerços del poble

DE 46 A 55 ANYS

1.-Gens, 6'6%
-Poc, 40%
-Molt, 20%
-Sempre, 33'4%

2.-Si
-M'agrada o m'interessa
-Per estar informat
-Perquè és una revista del poble
-No
-No tenc temps
-No hi pens
-Me costa llegir en mallorquí

3.-Si, 33'3%
-No, 53'3%
-Blanc, 13'4%

4.-Estic suscrit, 46'6%
-El compr, 40%
-el me dixen, 6'7%
-En un lloc públic, 6'7%

5.-Tot
-Col.laboradors i Noticiari de

la Vila
-Escola, locals, esports
-Cartes i editorial

6.-Res
-La informació local i del camp/les males intencions/les suposicions/fora parlar malament un dels altres/massa política partidista.

7.-Res
-Més sinceritat/ tots els ideals polítics/ la política/ pau/ la portada/ morts/ igualtat/ informació de la vila

DE 56 A 65 ANYS

1.-Gens, 5'8%
-Poc, 29'4%
-molt, 17'6%
-Sempre, 29'4%
-Blanc, 17'8%

2.-si
-M'agrada i m'interessa
-Per saber les notícies
-No
-Me costa llegir
-No m'agrada i som poc polític

3.-Si, 47%
-No, 29'4%
-Lloc públic, 11'7%
-El me deixen, 23'5%
-En blanc, 23'6%

5.-Noticiari de la Vila
-Escola
-Municipal
-Tot/ local/ editorial/ col.laboracions/ cultura i esports

6.-Res
-La política/ Els esports/ l'editorial

7.-Res
-Més temes/ més política/ més fulles i propostes de feina

MES DE 66 ANYS

1.-Gens, 50%
-Poc 50%

2.-Si
-M'agrada per saber les notícies
-No
-No se llegir o me costa
-Llegeix l'altre revista i no la compr

3.-Si, 30%
-No, 70%

4.-Estic suscrit, 10%
-El compr, 20%
-El me deixen, 20%
-Lloc públic
-Altres, 10%
-En Blanc, 30%

6.-Res
-Esports

7.-Res
-Poesies/refranys i endevinalles

«Sols un 17 per cent no llegeixen la nostra publicació»

CONCLUSIONS

1.- En general els enquestats:
-No llegeixen mai «Es Molí Nou» un 16'69%
-La llegeixen poc un 38'23%
-La llegeixen molt un 14'07%
-La llegeixen sempre un 29'38%
-No contesten un 1'61%

2. Els motius més repetits per llegir-lo són:
-Que els hi agrada, és interessant i per saber notícies de la vila

Els motius per no llegir-la més freqüents són:
-Manca de temps
-No estan ssucrits, no els hi agrada o els hi costa llegir

3.-La majoria desconeixen que enguany era el 5é aniversari del neixament de la revista amb un 49'5% i un 39'37% que ho sabien. La resta no contesten

4.-La manera d'aconseguir la revista és:
-Una subscripció, 33'2%
-La compren, un 24'9%
-L'hi deixen, 15'6%
-A llocs públics, 7'4%
-Altres, 3'6%
-No contesten, 15'3%

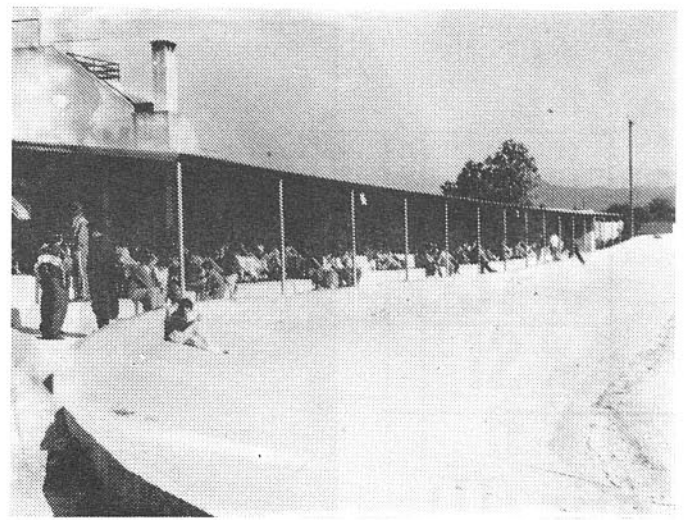
5.-Els apartats més interessants són:
Per l'alumnat d'EGB
-Esports
-Escola
De 15 a 30 anys
-El noticiari de la vila i els esports
-Temes municipals, locals i la cultura
De 30 a 45 anys
-El noticiari de la vila
-Escola i esports
De 45 a 65 anys
-Tot i el noticiari de la vila
-Les col.laboracions i l'escola
Els més grans
-El noticiari de la vila
-Local i esports
El que interessa més en general és: El Noticiari de la Vila

6.-Les coses que en general tothom canviaria o llevaria són:
-La majoria no canviaria res
-A alguns no els hi agraden les crítiques, la política i les males intencions.

7.-Les coses que en general tothom hi afegiria:
-La majoria no hi afegiria res
-Passatemp i acudits

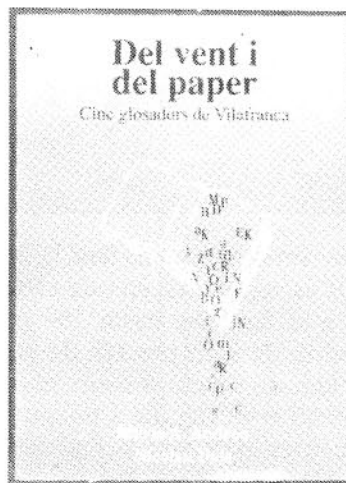

Oferir més serveis sanitaris

Més instal·lacions esportives

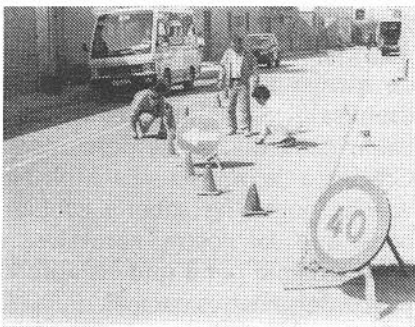
ES LA NOSTRA FEINA

Recordar a qui han estat i són part viva de la història del poble

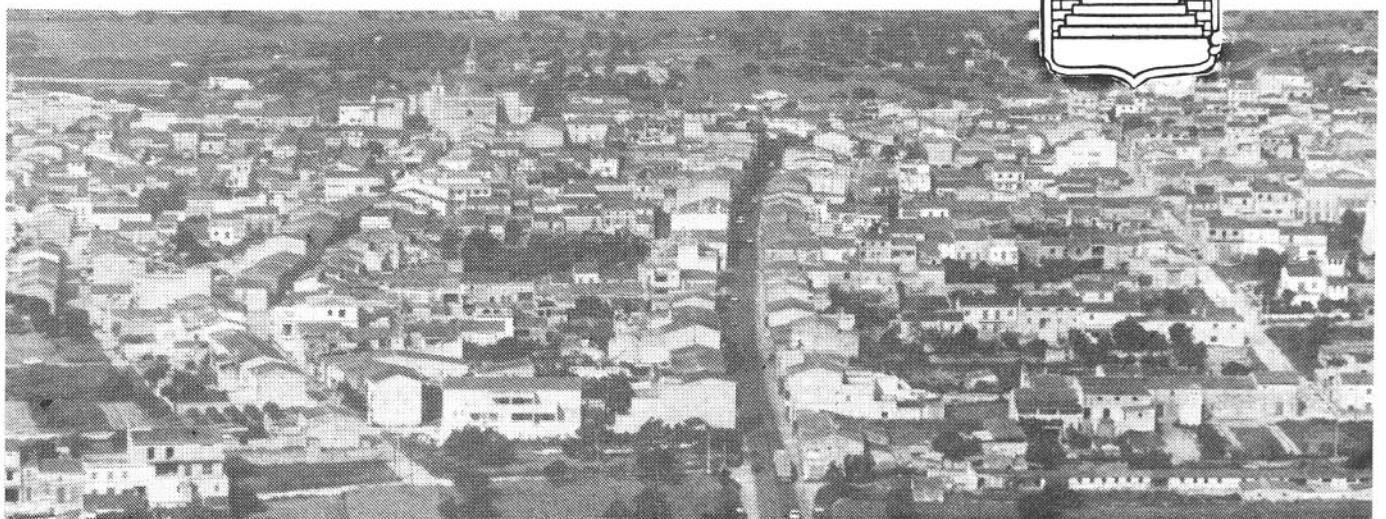
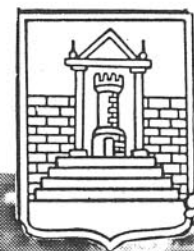

Clavegueram per a tothom

Per una carretera més segura

Per això treballam

L'Ajuntament mira pel poble

Kéfir (II)

ÚS I PREPARACIÓ

En un pot de vidre ben net amb un tap hermètic es posaran els nòduls de kéfir en llet pura de vaca sense bullir, amb la que sura i es desenvolupa; de cap manera la llet ha de ser bullida o esterelitzada, doncs ja s'han desnaturalitzat les encines i substàncies responsables de les virtuts curatives que presenta el kéfir, essent en aquest cas el seu efecte pràcticament nul.

És important que no hi entri l'aire, ha d'estar tancat hermèticament. És també de gran importància tenir present que no hem d'omplir completament el pot, doncs així no es realitza bé el procés, la quinta part del pot ha de ser buida.

Cada 24 hores es renovarà la llet, el líquid que s'extreurà, després de colar el contingut del pot, és el que es beurà. Novament se li afegeix llet crua a temperatura normal. Si els nòduls de kéfir es queda sense llet, es mor i es destrueix. Es rentaran els grans de kéfir i el pot que el conté cada 15 dies a l'hivern i cada 8 durant l'estiu. Una vegada s'ha extret el líquid es guarda dins la gelera. Els nòduls del kéfir es tendran a una habitació fresca a l'estiu i un poc calenta a l'hivern. La llet és indiferent que sigui de vaca, ovella o cabra, però la millor és la d'ego.

A mesura que anem fent kéfir, els nòduls es reproduïxen i de cada vegada n'hi ha més, basta 150 grams de nòduls de kéfir per 3/4 de litre de llet. Hem de procurar beure el líquid el dematí o el migdia i no procurarem beurer-lo durant la nit, doncs el vespre fa insomni.

GRATITUD I CONSELLS DE SALUD

No sé com començar aquest article del cinqué aniversari. Per a mi, durant aquests cinc anys que he estat escrivent articles, primer amb les «Plantes Medicinals» i després les «Verdures», he tengut la possibilitat de fer-vos arribar les meves inquietuds sobre els coneixaments de plantes i després de verdures, com ens poden ajudar a poder disfrutar de les seves propietats pel bé de la nostra salut. Crec que les persones tenim l'oportunitat de poder triar

«Les persones tenim l'oportunitat de poder triar la nostra salut, cuidant-nos cada dia i sense esperar a l'endemà»

com volem tenir la salut, o sia, cuidar-nos així com toca, perquè jo pens que la salut la té que triar un mateix, cuidant-se cada dia sense haver d'esperar l'endemà, no vol dir ara abusar de menjar i de beure i després tendrem salut. La salut la tenim que treballar cada dia, sense descuidar-nos. Gràcies a la revista «Es Molí Nou» vos he pogut fer saber i confiar els bens que la nostra naturalesa ens dóna i regala per a què els aprofitem pel bé dels nostres cossos.

Quina mare no dóna el més bo que té per a la salut del seu fill, com podem no cuidar el nostre cos? O és que no ens estimam? Jo crec que qui no es cuida és perquè no estima el seu propi cos (salut). Qui no s'estima a ell mateix, vos pareix que pot estimar els altres? És molt difícil de creure. Apremguem a estimar-nos a nosaltres mateixos, cuidant-nos de cada dia un poc més per criar un cos amb molta més salut. Ja que si tenim salut tendrem més alegria i més ganes de viure la vida. Tendrem un poble amb salut i sempre anirem endavant, serà un poble amb inquietuts, no serem un poble aturat com tant de temps hi ha estat. Fem allò que és millor pel nostre cos, per poder tenir la nostra vida amb molt més goig.

Bartomeu Català «Mut»

Així foren les eleccions del 87 a Vilafranca

DIVISIONS PER LLEI D'HONT	1	2	3	4	5	6	PERCENTAT
AP	664	664	332	221	166	130	45 %
PSM	542	542	271	180	135	108	37 %
UM	157	157	78	52			12 %
PSOE	90	90	45				6 %

Al PSM li mancaren 18 vots per aconseguir batlia

TAULA D'AMUNT

Cens: 904	Participació: 82%	
Votants: 750		
	<u>EUROPA</u>	<u>C.A.</u>
	<u>Municipals</u>	
PSM	170	201
AP	378	380
PSOE	84	60
UM	74	83
CDS	19	10

TAULA D'ABAIX

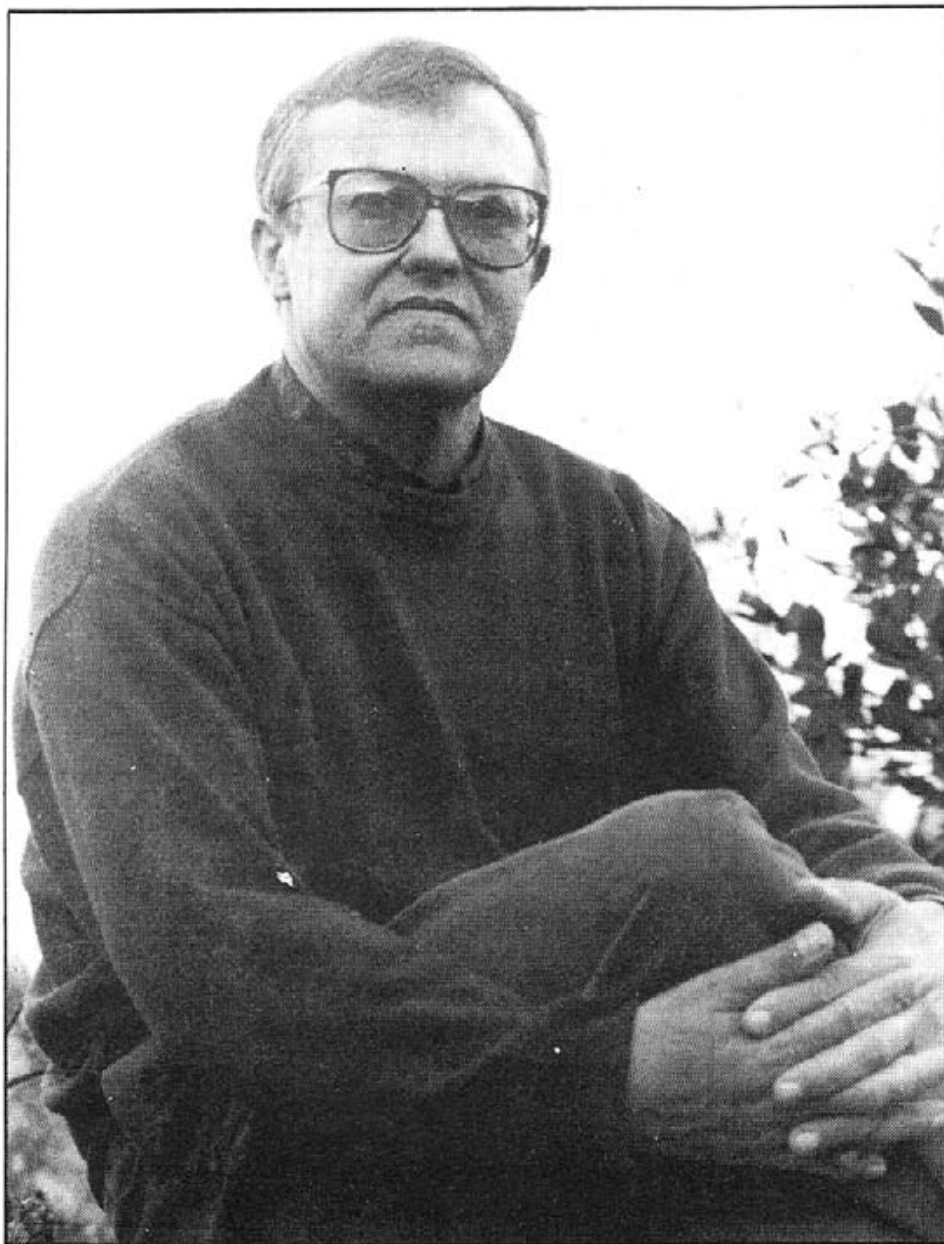
Cens: 878	Participació: 82%	
Votants: 723		
	<u>EUROPA</u>	<u>C.A.</u>
	<u>Municipals</u>	
PSM	209	232
AP	317	314
PSOE	104	86
UM	68	73
CDS	9	8

(Redacció). Del que pot succeir dia 26 a Vilafranca, se n'estan fent molts de pronòstics. Per fer-los, es pot tenir en compte el que va passar ara fa 4 anys. Les eleccions del 87 han estat les més participatives de les fetes fins ara a Vilafranca. Quatre partits, PP, PSM, UM i PSOE es presentaren amb la intenció d'aconseguir la batlia i en el seu intent arrastraren al 82 per cent dels majors de 18 anys per anar a votar. Dels 1782 vilafranquers amb dret a vot, 1473 varen dir la seva i atorgaren al PP la majoria absoluta de regidors (6), que la va aconseguir amb el 45 per cent dels vots, gràcies al sistema de repartiment d'escons que ve establert per la Llei d'Hont.

El PP va aconseguir 664 vots i el PSM 542 (132 menys que el PP), UM n'aconseguí 157, i el PSOE 90. Segons la Llei d'Hont, si el PSM hagués aconseguit 18 vots més s'hauria

fet amb un quint regidor, que ho hagués perdut el PP i per tant també li hauria fugit la majoria absoluta donant pas a que PSM i UM pactassin per fer govern amb batle del PSM. UM amb 157 vots es va quedar a 67 vots del segon regidor i el PSOE (que quedà en blanc) a 22 vots de lograr representació municipal. Amb totes aquestes dades i amb una carrera on sols hi participaran dos dels quatre competidors d'ara fa quatre anys i extrapolant els resultats del 87, i suposant que la desviació de vot entre dreta (PP) i centre-esquerra (PSM—UM—PSOE) fos mínima, el grup del PSM - Independents aconseguiria (el 26 de maig) la majoria absoluta amb 6 regidors i el PP es quedaria amb 5 i si la desviació de vot fos a la contra seva, el 5 regidor perillera en favor del PSM - Independents que veuria augmentat el seu bagatge fins a 7 regidors.

Si es desglosen els vots per taules, s'arriba a la conclusió que Baix de la vila és esquerrana (352 vots de PSM + PSOE) front als 298 del PP i 67 del centre UM. En canvi a la Part de Dalt el PP aconseguí en el 87, 365 vots front als 281 d'esquerres (PSM + PSOE) i 90 de centre UM. Per a dia 26 les espases estan en l'aire. Les condicions electorals són prou diferents a les del 87. Cap dels 4 candidats a batle es presenten en aquesta ocasió. El més davanter és Antoni Torretes com a número dos dins la llista PSM-Independents. El PP treu al darrer batle del temps de Franco i al primer de l'etapa democràtica amb UCD. Han passat 12 anys i moltes coses des de què en el 79 Juan Nicolau aconseguís la majoria absoluta de regidors (8) front als 3 dels independents. Des de llavors ha plogut. Sia com sia, dia 26 el poble tendrà la paraula.

Joan Bauzà Bauzà va néixer fa 44 anys a Vilafranca. És mestre d'escola i professor de català. Està casat amb Magdalena Mayol i Mas, i té dos fills: Joan Albert de 18 anys, i Lluís Biel de 14 anys. Fa quatre anys que està a l'Ajuntament i actualment és, com a regidor del PSM, tinent de batle delegat d'Esport i delegat de l'Ajuntament en el consell escolar. A les properes eleccions de dia 26 d'aquest mes el seu nom figurarà al capdavant de la llista del PSM a la batlia de Vilafranca. A les eleccions del 87 va ésser el número dos i en aquesta ocasió Pep Sansó li ha cedit el primer lloc de la candidatura. El seu temps lliure el dedica a les tasques de gestió del Club de Futbol Vilafranca, del que és secretari, li agrada anar a caçar amb els amics i és un autèntic amant de la colom-bòfila, encara que comenta, «tal com estan les coses, la feina de l'Ajuntament m'absorbeix el temps lliure».

«Dia 26 el poble demostrarà que està content amb la nostra feina»

Joan Bauzà de «Sa Vinya Nova», candidat a la batlia de Vilafranca pel partit PSM-Independents

-Quin motiu et mou a ser el capdavant del PSM i aspirar a ser el nou batle de Vilafranca el proper dia 26?

-El motiu no és més que l'acord entre tots els membres de la candidatura. Ha estat una decisió consensuada amb la gent del partit i jo he acceptat perquè veig que a darrera hi ha un nombrós grup de gent que té moltes ganes de fer feina pel poble. I vull afegir que per jo és important que la nostra candidatura doni una imatge d'enteniment i unió de cara en el poble, ja que això és el que s'ha fet a l'Ajuntament durant aquests nou darrers mesos.

-Com veus el fet de què només hi hagi dues llistes que es presentin?

-Jo crec que pot ser positiu. Si només hi ha dues llistes, és perquè en aquests vuit anys darrers la gent del PSM amb tots els seus col·laboradors ha treballat dur per aglutinar tota la gent dins la nostra opció de PSM-Independents. El PP en canvi, ha sobreviscut per inèrcia i això ha fet que el poble es definís clarament per dues opcions molt clares com és la nostra i l'altra. És clar que la influència del PSM-Independents de cada dia ha anat arribant a un major número de vilafranquers i així ho demostra la gran varietat de caràcters i d'ideologies progressistes que s'han juntat amb nosaltres per fer un sol equip. El PSM ha anat apostant sempre per la unió del poble i poc a poc ho anam aconseguint.

-Quines conclusions se'n poden treure d'aquests nous mesos que heu estat al front de l'Ajuntament amb Antoni Torretes com a batle i amb el suport de Salvador Barceló?

-Degut a la feina que s'ha fet amb equip, cadascú dins la seva àrea, s'ha pogut treballar d'una manera eficaç i en conseqüència són innombrables les realitzacions que s'han duit a terme. Aquesta feina individual i de grup ha estat coordinada pel batle i pens que aquesta manera

de treballar i de fer les coses ha estat lo que ens ha permès culminar amb èxit aquesta etapa dins l'ajuntament.

-Què creus que pot passar dia 26?

-Jo diria que el poble ens ha donat moltes mostres de què està content i satisfet amb la feina que hem feta a l'Ajuntament. Per comprovar això que dic basta amb fer una volta pel carrers o entrar dins un bar i les mostres de reconeixement cap a la nostra tasca són constants. Un fet molt concret és la resposta que donà el poble a l'excursió cultural que organitzàrem. Això ens fa pensar que la gran majoria de vilafranquers confia amb nosaltres i que per tant dia 26 ens continuarà donant la confiança.

-Els projectes d'obres d'infraestructura en vistes al futur semblen més o menys clars, en canvi el problema de la tercera edat no ho sembla tant, quin serà el vostre plantejament sobre aquest punt sis guanyau les eleccions?

-Les nostres idees són ben clares en aquest tema. Cuidarem els vells i els necessitats com si fossin familiars nostres. Augmentarem l'ajuda a domicili, que ja fa uns mesos va començar, montarem un menjador social per a tota aquella gent que ho necessita i on pugui trobar un ambient d'amistat, de comprensió i d'ajuda. El més important d'aquest menjador seria per nosaltres, aconseguir que la gent s'hi trobàs tan bé com si estàs envoltat dels seus familiars. Pel que fa a la qüestió de l'Associació de la tercera Edat vull dir que es mirarà de trobar-hi una sortida. L'actual situació, ho deim clarament, no ens agrada gens. Fins avui l'únic que s'ha cercat, de tot el que s'ha fet a la residència, és cercar el vot dels vells. Nosaltres volem una residència on no s'hi mirin els colors, ni els carnets, volem una residència on hi càbiga tothom. Per aconseguir això pensam que és imprescindible la creació d'un Patronat de la Tercera Edat, on hi tenguin ca-

«Les monges han de tenir un paper clau en la futura atenció als necessitats i a tota la gent de la Tercera Edat»

buda tots els sectors representatius del poble. Som del parer que les monges, hi han de tenir un paper clau. La feina que estan fent dins el poble, amb els malalts, amb els infants, demostren per sí mateixes que s'ha de comptar amb elles perquè la seva feina és insubstituïble. L'Ajuntament hi ha de ser perquè representa el poble i la Parròquia també hi ha de ser pel seu paper social religiós i llavors lògicament també s'ha de comptar amb l'Associació de la Tercera Edat com a tal.

-Quin seria el teu missatge a la gent que encara no sap què votarà?

-Jo demanaria als indecisos que s'acosti a nosaltres per conèixer-nos.

«El PSM ha apostat sempre per la unió del poble i a poc a poc ho anam aconseguint»

Tenim per costum anar amb la veritat per davant i en conseqüència els demanaria que el diumenge dia 26 ens donin la seva confiança amb la promesa de què no es sentiran defraudats. Aquests nous mesos que hem duit l'Ajuntament poden servir per comparar etapes anteriors. Creim que la gent que actualment governa el poble ha donat una imatge d'equip, de donar els comptes clars i en definitiva de voler fer feina pel poble. Com diu el nostre lema, guanyant el grup PSM-Independents «tots hi guanyarem».

M. Barceló
Fotos: Joan Jaume

N'hi ha que enlloc d'anar cap el 93 volem tornar al 39

Ses xafarderies més importants de ses eleccions del 26 de maig

Zotal pes rojos?

Diuen que l'Àngel de la Guarda va parlar per una ràdio comarcal i va prometre que tiraria zotal per dins s'ajuntament si guanyaven es seus. Es zotal serviria per llevar s'olor des rojos. Aquest àngel de la Guarda enlloc d'anar cap el 93 deu cercar tornar al 39.

Al.lots i vells maltractats

Després del que varen dir certs elements des PP en es miting de pre-campanya «que s'Ajuntament havia maltractat es nins i es majors», Estats Units preparava un pla d'acció d'ajuda molt semblant en es que ha duit a terme en es Kurdistan. Però quan els informaren que es nins i vells maltractats no havien partit cap a ses muntanyes, com es kurds, varen desistir de sa seva ajuda. I és que es PP és capaç de confondre a qualsevol. Unicef també s'ha estudiat es cas des nins maltractats a Vilafranca.

El PSM cerca vots davalls les pedres

No s'enten d'altra manera que no sigui així després d'escoltar que, com diven, «hem arreglat 14 quilòmetres de camins de foravila des terme». No serà que també s'apunten es que ha arreglat es balte de Sant Joan. Més que res, tot aquest moviment de terres pes camins de foravila serà per cercar vots de davalls les pedres.

Metges per la política

En tendrem dos, un a cada partit. «I que no és guapo això», com sol dir es cap des PP, Joan Nicolau «Not». Iddò sí, un per banda. Emperò es PSM el té per estrenar-lo i el PP el té dins sa vitrina i de número 13, «casi res», perquè si es metge del PP dia 26 tengués un dels seus dies negres, amb això del número 13... no sabem que pot passar. Si un no és supersticiós no passa res.

No han anat mai a un ple

La majoria de membres de sa Candidatura des PP no han anat mai a una sessió plenària de s'Ajuntament. «Això no és problema», mos ha comentat un dels PP «els hi hem donat un plano des poble on s'hi especifica on cau La Casa de la Vila, i segur que ho trobaran». Noltros no havíem insinuat tant.

Ses quinieles

Se'n fan de tota casta, sobre qui guanyarà dia 26. Es més optimistes des PP diven que en conseguiran 8, es des PSM diven que un 8 ajegut són dos zeros. Un 6 a 5, és s'aposta més general, però ets apostants tenen por de dir qui serà es 5 i qui 6. Dia 26 a vespre ho sabrem.

Es 500 milions d'En Bernat Garí

S'exbatle de la Vila va dir públicament que en es seu temps havia aconseguit 500 milions de subvencions. Testimonis des sopar on ho va dir mos han assegurat que sa botella de xampan de davant l'exbatle estava buida. I ho creim de bon de veres. Amb 500 milions tendriem es bordillos d'or a no ser que s'exbatle confongui es billetes verds amb ses lletugues d'enciam. Així sí que ho creim en això des 500 milions.

L'Àngel de la Guarda

Promet, plora i gemega. Pobret, és sa gran víctima. En Cañelles, el consolarà. Fa falta tanta gent bona com ell. Si el veis no el llastimeu, és molt fràgil. Sentiments només en té ell i es seus, ets altres són no res. Pobret. Tot lo de color roig li fa asunto. Serà que no té sang?. Bé ets àngels que mos pinten sí que tenen ales, però sang, no ho sabem.

Semàforo que no tengui es vermell

S'Àngel de la Guarda té acollonits en es des PSM, aquests diven gover-

nar s'Ajuntament. Primer volien un semàforo que tengúes, vermell, groc i verd. Després de sebre que a l'Àngel de la Guarda no li agraden es rojos, han decidit que es semàforo sols tengui es groc. I llavors se tenen per valents.

Sa campanya electoral

Només ha fet començar i ja bull. Esperem que a cap des dos partits se li cremi s'olla, que es rojos siguin perdonats si perden i si guanyen que com a mínim canviin es metge. Es qui tenen a sa llista no, a s'altre, an es suplent, que sinó anau a sebre què passarà.

«Es xibiu de sa plaça»

En nou mesos hem aconseguit:

- Fer les obres del clavegueram Sector A (zona de sa Creveïta) de 128 milions i haver aprovat el Sector C (zona des de la plaça de Sant Joan cap a la part de Palma) de 105 milions. Comptadors d'aigua gratuïts.

- Firmar el conveni per construir la depuradora.

- Instal·lar semàfors. Col·locar «Stops» i demés senyals a la major part dels carrers del poble.

- Instal·lar un porxo a la plaça Constitució per a què la gent que espera l'autocar no es banyi.

- Arreglar tots els camins i camades d'Alcudia-rrom i altres indrets del terme.

- Posar més llum als carrers, bancs i fanals a les places.

- Semaforitzar la carretera per fer-la més segura.

- Informar cada mes amb què es gasta els doblers l'Ajuntament i també informar dels projectes a través del Bolletí Informatiu.

- Contraprestacions pel poble, que curiosament abans no s'aconseguien.

- Que totes les urgències mèdiques de la comarca siguin ateses a Vilafranca (PAC).

- Tenir una ambulància a la Unitat Sanitària.

- Excursions per a la gent gran.

- Potenciar l'esport, posant llum al camp de futbol, construint una tribuna coberta.

- Que Vilafranca fos «Sprint Especial» a la Volta Ciclista a Espanya.

- Reformar les oficines de l'Ajuntament per estar més aprop de tots els vilafranquers.

- Potenciar les Festes Populars.

- Crear un Patronat de Cultura i que la Parròquia cedís al poble el Cinema per a convertir-lo en un gran Centre Cultural.

- Editar un llibre sobre els glosadors del poble.

- Fer un projecte de reforma de l'Escola per a què els nostres fills i tots els que venguin en el dia de demà tinguin un col·legi digne.

«Si amb nou mesos hem fet tot això, en quatre anys ferem molt més»

VOTA

REVISTA "ES MOLI NOU"
C. Francesc Sansó, 2
Vilafranca

Benvolgut senyor:

En data 26 d'abril el president d'aquesta revista, Francesc Arenqual, li comunicà verbalment, igual que al cap del PSM, que disposava d'una pàgina gratuïta a la nostra revista per a què pugui explicar el seu programa als nostres lectors. La resposta seva, com a cap del PP, va ésser que "ho he de consultar amb sos reus". En vista de què no he rebut contestació per la seva part, ens complau convidar-lo una nova vegada a participar del proper número de "Es Molí Nou" per a què pugui explicar el programa del Partido Popular. També li comunicam que hi ha un espai per fer-li una entrevista i que si hi ve a bé, tant per la pàgina que li regalarem al seu partit, com per l'entrevista, serà necessari que es posi en contacte amb qui subscriu la present invitació, abans de les 12 hores del dimecres 8, ja que a l'horabaixa es tanca l'edició del proper número.

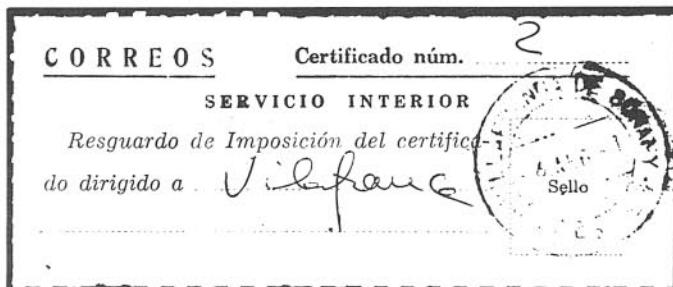
Esperant la seva resposta, aprofitam l'ocasió per saludar-lo molt cordialment.

Vilafranca, 6 de maig de 1991

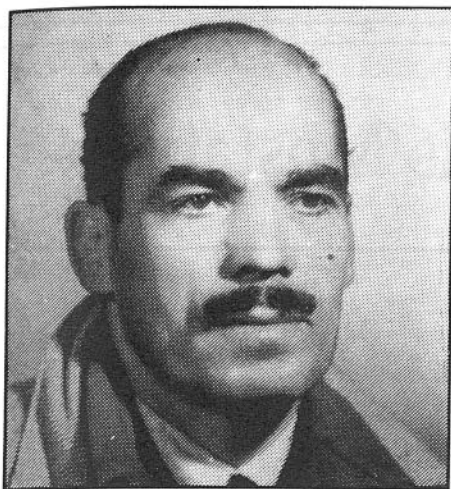
Miquel Barceló

SR/ JOAN NICOLAU GARI. Pdnt. del PARTIDO POPULAR a Vilafranca.

Carta d'invitació al Partido Popular

NOTA DE LA REDACCIÓ. Tal com vàrem fer fa quatre anys, a tots els partits que participen a les eleccions a batle se'ls hi ha ofertat una pàgina gratuïta per a què puguin exposar el seu programa. El partido Popular no ha contestat a la convidada però dexiam constància escrita de la nostra invitació per evitar que certa verborrea contagi com sempre als més incrèduls. Que no se digui que no donam les mateixes oportunitats a tothom.

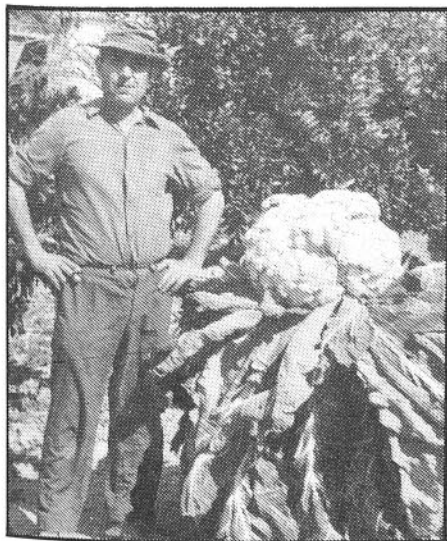
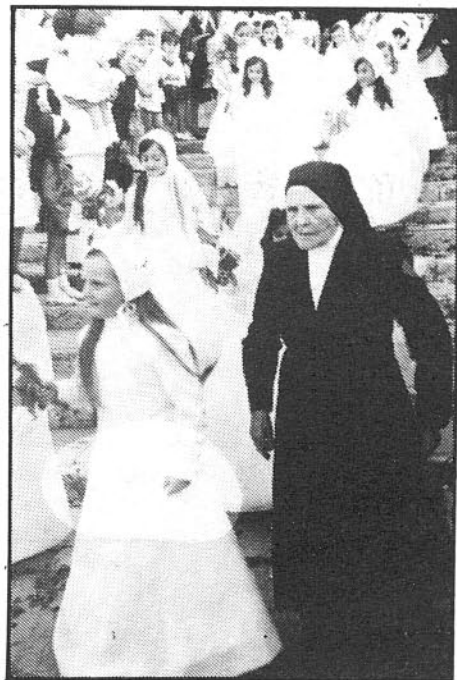

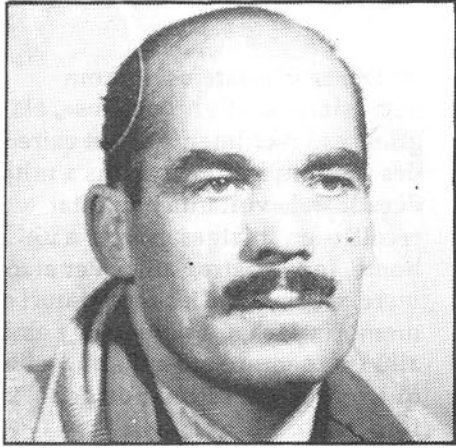
Joan Sastre Sansó, «Es Mostatxos», el primer fotògraf que ha tengut Vilafranca al llarg de la seva història, va morir el 16 de març als 76 anys. «Es Molí Nou» li vol retre un homenatge a aquest home que ha estat al llarg de la seva vida, part de la història viva del poble. Perquè, o, qui no ha estat mai retratat per aquell home de mostetxets prims amb cara de bon al.lot? En les comunions, en les

bodes, en els batejos, tothom necessitava d'«Es Mostatxos», els grans esdeveniments de tot caire des dels anys quaranta fins a mitjan dècada dels vuitanta han estat recollits en imatges gràcies a un home, Joan Sastre Sansó. Per això mereix, com a millor recordatori en memòria seva, un homenatge amb allò que sempre el va distingir i allò que sempre va estimar de debò, la fotografia.

Joan Sastre Sansó, «Es Mostatxos»

El primer fotògraf que ha tengut Vilafranca

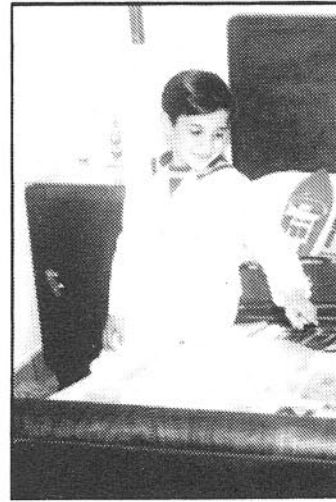

Joan Sastre , «Es Mostatxos»

L'equip de voleibol femení, campió de Balears, per terres peninsulars

Jaume «Rabassa» i Margalida «Mascarat», dos polls casats recentment, el dia de la seua primera comunió

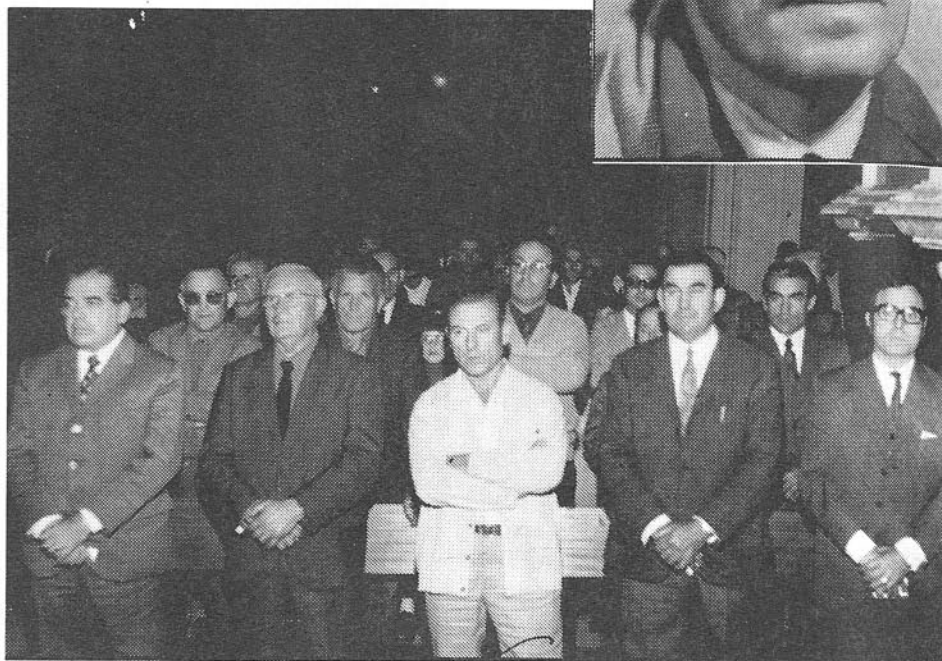
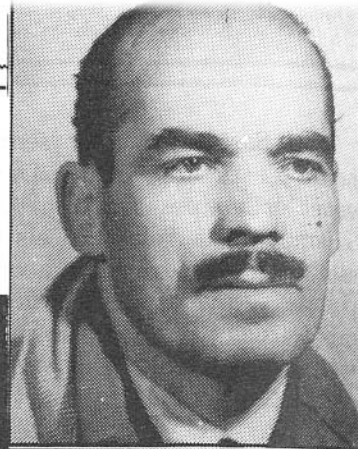
Joan Sastre va esser sempre un home d'esperit aventurer. De ben jove net es va posar a treballar a Ca S'Espolador a Felanitx i els primers estalvis de la seva vida, aconseguits poques setmanes després de començar a treballar, els va gastar en un viatge a Barcelona, per veure complit el seu somni d'infant, viatjar en avió. De la seva infantesa li havia quedat gravat a la memòria, l'ajudar a batre damunt s'era i sobtar-se pel vol de qualque avió, dels primers que volaven pels aires de Mallorca. Així que als 15 anys, el 1930 pogué veure complit el somni de viatjar amb un d'aquells aparells que estranyament per a molta gent s'enlaira-ven. Un parell d'anys després se li va descobrir la diabetis i se li va pronosticar un any de vida. Joan Sastre no va creure en la mort i per això marxà cap a la península a la ciutat d'Almansa a la província d'Albacete. Corria l'any 1932 i el descobriment de la insulina per a combatre la diabetis va evitar que Joan Sastre es morís, per això no en poques ocasions sempre, en les seves xerrades, es mostrava agraït a la ciència. Poc temps després es va entregar al servei militar i es va oferir com a xófer, amb la particularitat de què no sabia conduir. Al primer viatge que va fer amb una militar de galó, va estampar el vehicle a la pared i es va passar bastants de mesos dins el calabós. Per la diabetis, emperò, li arribà la llicenciatura molt abans d'hora. Després es va posar a fer de taxista. Els seus companys l'anomenaven «El Trotamundos», pel fet de què sempre solia agafar els viatges més llargs. Molts dels altres taxistes no sabien però que ho feia perquè així tenia l'oportunitat de passar prop de moltes farmàcies de diferents llocs i es podia comprar la insulina necessària per poder sobreviure.

Passat un temps tornà a Mallorca. Fruit de la seva afició als cotxes es va comprar un dels primers vehicles del poble i li va servir per poder fer de xófer a la gent que havia de menester desplaçar-se a Ciutat o altres indrets de Mallorca. El 1936 va començar la seva afició per la fotografia. Va aprendre les primeres tècniques i es va montar el seu propi laboratori. A la feina de fotògraf i de

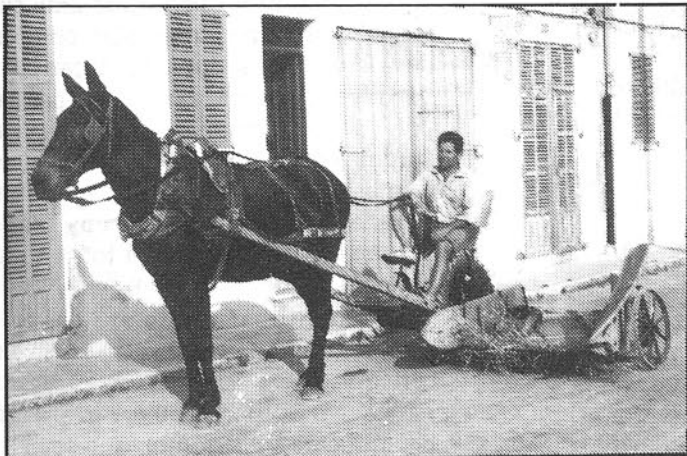
xófer hi afegí una nova afició, la pintura. Joan Sastre va esser sempre un home autodidacte, va aprendre les seves coses a base de fer-les fins que sortien bé. Per fotos de carnet, per fer reportatges o una simple fotografia de família, «Es Mostatxos» sempre estava amb la càmera preparada. Els grans esdeveniments socials i esportius del poble també foren recollits pel seu objectiu. Un dels seus «escolanets» en l'aprenentatge de la fotografia fou Llorenç de Boscana, qui guarda gelosament part de la seva obra fotogràfica. Instantànies de comunions, bodes i un llarg etcètera formen el reportatge que presentam en aquest número de «Es Molí Nou», sabent que ens deixam enrera moltes coses que contar del bon Joan Sastre, però que al manco quedí el nostre testimoni de record cap a un home que, com deiem al principi, ha estat una part de la història viva i recent Vilafranca.

M.B.

Una reunió curiosa, un sopar de barbuts l'any 1981. Abaix una foto familiar del Metge Antoni Mazaira, un home recordat per molts

Al servei de la llibertat

«Molí Nou» fou el nom elegit per la nova revista de «la vila». Un molí nou, un nou element d'expressió sortí a la llum pública en uns moments en que perillava l'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans: «Tot individu té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió, això comporta el dret a no esser inquietat per causa de les opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà d'expressió i sense consideració de fronteres».

Molí Nou ha estat al servei de la llibertat. Molí Nou ha donat suport a totes les opinions i a les distintes

maneres de pensar. Molí Nou mantenint-se dins una neutralitat, ens ha permès embrutar les seves pàgines amb totes les tintes. Molí Nou ha conservat la llibertat en temps d'opressió política i religiosa.

Avui, gràcies a Déu, tenim una Església més lliure i una casa de la Vila més oberta a tothom. Aquest nou estil de vida, aquesta obertura a la llibertat de pensament, aquesta casa de tothom al servei de tots, aquesta nova joventut, honrada, sincera, desinteressada per ells i totalment interessada pel bé comú ha de continuar i continuarà si la Vila ho vol. Basta que els habitants de Vilafranca, lliure, conscient i moralment votin el que és millor, el que és honrat, el

que és i serà un servei per tothom. Votin aquells que no netetjran l'Ajuntament de cap color ni raça, sinó que conviuran en tots i per tots.

Des d'aquest petit aport al Molí Nou vull dir: Enhorabona a l'equip de redacció, al seu director i a tots els col.laboradors.

Després d'aquests cinc anys plens de fruits de llibertat, igualtat i fraternitat, com va proclamar la revolució francesa, podríem recordar, com ho hem fet altres vegades, una frase de la Passionària i del gran utòpic i llibertador Ernesto Che Guevara: «Podem deixar de donar una passa si en tornar partir hen donam dues».

Pere Fons

GLOSES

Sa Revista

Jaume Nigorra

Així com ha complit cins anys
n'hi desig molts més de vida,
si no cercam una dida
l'hauran de dur els estranys.

Notícies espinzellades
han sortit a sa revista,
sa premsa estarà trista
si surt més poques vegades.

Moltes crítiques ha tingut,
també, moltes alabances,
anant fent ses balances
qualque copet ha rebut.

Molt joveneta moriràs
si no surt pus en es carrer,
però qualque vilafranquer
de tu sempre en ferà cas.

En que quedi una vancant
per això no vos heu d'aturar,
molts de vilafranquers hi ha
que la poren dur endavant.

Si un no agafa s'eina
es que du vagueria,
pujar de categoria
es per fer més poca feina.

El senyor coordinador
segons diven, ha dimitit
si me convida a menjar frit
li cantaré una cançó.

Per anar a Santiago
es fa peregrinació,
es nostro coordinador
mos ha tornat un poc vago.

En s'estiu sempre fa basca
perquè es sol dona calor,
pareix que En Miquel Barceló
ja no pot dur aqueixa tasca.

Com més amunt un se fa
té sa panxa més rodona
sa seu a sa poltrona
i se'n fot des qui no té pa.

En què sigui bon conductor
qualcú sempre se despista,
si desapareix sa revista
on escriuran els escriptors?

No, ara en serio, Miquel,
te donam s'enhora bona,
que tu, es nin i sa dona
tengueu cuarades de mel.

Excursió a Lluç

No puc estar sense contar lo bé que va anar s'excursió organitzada per s'Ajuntament el diumenge dia 14 d'abril. Partírem cap a Lluç amb autocar, quan arribàrem així com en devallàvem ens donaren cocarrois i panades, que ens van caure ben bé per poder berenar. De seguida vàrem anar a missa, tots hi poguérem assistir i anar a combregar. Una vegada acabada la missa ens convidaren a veure el museu a tots els qui volien.

Tornàrem agafar autocar i ens anàrem a dinar a Son Sant Martí, per cert que hi va haver un bon dinar i va esser molt bo. També van anar bé els autocars i els xòfers, que semblava que anàvem amb avió. Després del dinar hi va haver ball per tothom que volia ballar. Amb una paraula que tot va anar molt bé.

Crec que ningú mai no ho havia vist ganes feia de fer mambelletes perque ni d'esquerres ni de dretes un poble que anàs tan unit pot quedar per agrait en sa batlia d'en Torretes i tots es que hi han assistit.

Catalina Estany

Els nous llums tenen una potència de 32.000 wats, front als 4.000 d'abans

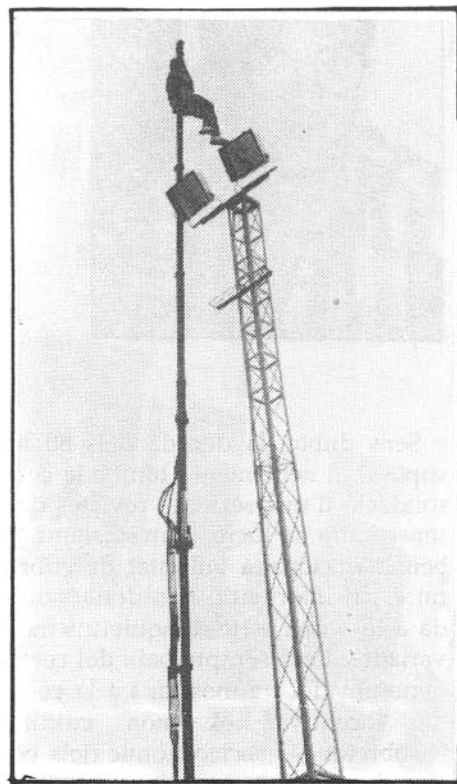
Nou enllumenat pel camp de futbol

(Redacció). Vuit torres noves amb dos focus cada una completen el nou enllumenat del Poliesportiu i que permetrà el desenvolupament d'activitats esportives durant els vespres. Els vells pals amb un foca cada un de 500 wats de potència han estat substituïts per vuit torres metàl·liques, comprades de segona mà per abaratar el cost de l'obra, i que tenen dos focus cada una amb 2.000 wats per focus el que permetrà augmentar de 4.000 a 32.000 wats la potència de llum.

Aquesta reforma, juntament amb la finalització de la tribuna, la sembra de fassers substituïnt als bonsais que havia sembrat l'anterior ajuntament, així com el referit de les parets de la zona de la piscina, han deixat

el poliesportiu en un perfecte estat per a la pràctica del futbol i permetrà bones vetllades de qualsevol caire dins aquest recinte. Pel proper any es té prevista la construcció d'una pista poliesportiva, per a la pràctica de futbol, voleibol, tennis i bàsquet, entre altres esports.

Per inaugurar el nou enllumenat s'ha demanat a la Federació Balear de Futbol la possibilitat de què el partit, Vilafranca-s'Arracó, el darrer de la lligueta d'ascens es pugui jugar el vespre del dissabte 25 de maig i després fer una petita festa en el mateix camp de futbol per celebrar i inaugurar la nova reforma. Tot aquest projecte inaugural estava pendent de confirmació a l'hora de tancar l'edició del present número de «Es Molí Nou».

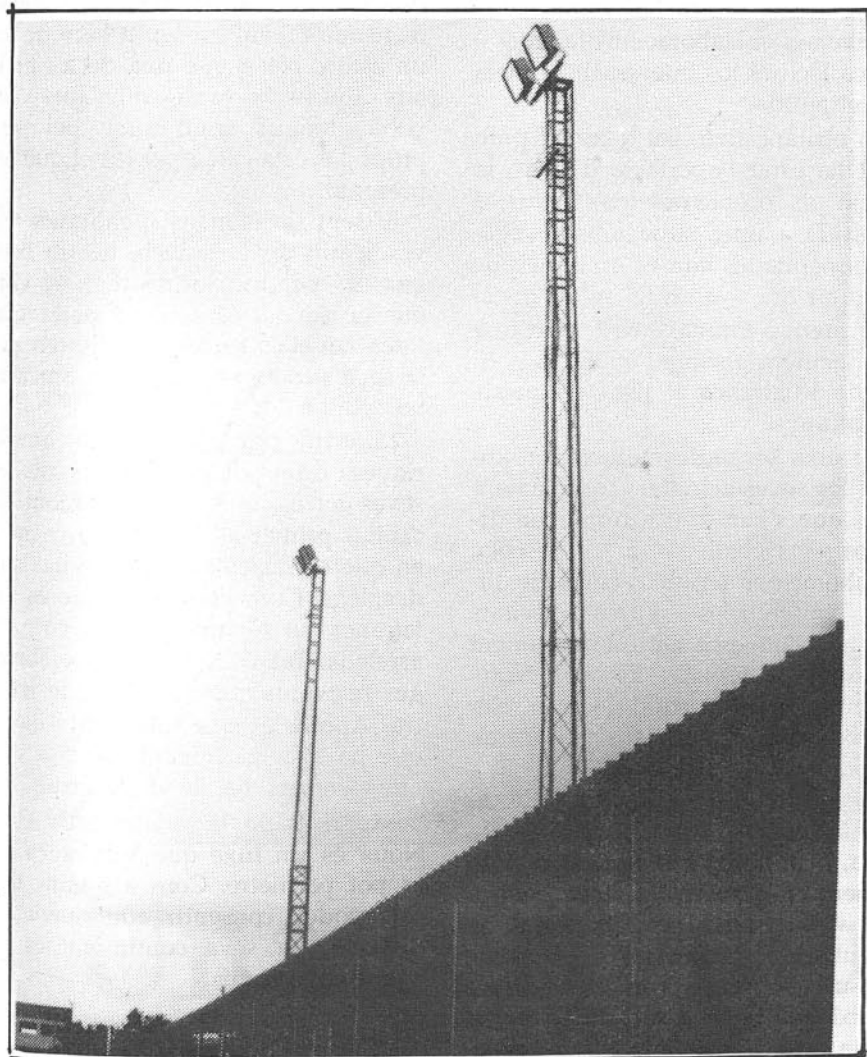

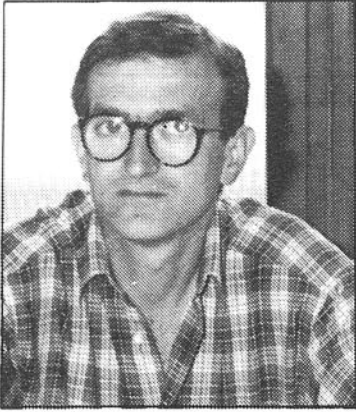
Demanat l'asfaltat del camí de Sa Vinya Nova

(Redacció).- En el ple del passat 29 d'abril, l'Ajuntament va aprovar el demanar a la conselleria d'Agricultura que informi sobre l'estat del projecte d'asfaltat del camí de Sa Vinya Nova, inclòs al Pla de Camins Rurals de 1990. L'ajuntament va sol·licitar en el seu dia que la conselleria redactàs el projecte per asfaltar el camí, sense que fins ara s'hagi rebut cap contestació oficial. Per altra part, en aquest mateix ple, al que no hi va assistir cap regidor del PP, es va acordar demanar la instal·lació a la pista poliesportiva el col·legi públic, d'un pavelló cobert.

Seguint també amb temes aprovats en aquesta sessió, cal esmentar la compra d'uns terrenys de 7.505 metres quadrats de superfície a la zona d'Alcudiarrom. Aquests terrenys serviran per fer-hi desmuntaments de terra i utilitzar-la per seguir arreglant més camins de foravilla.

Fotos: Joan Jaume

Una revista valenta

Sens dubte, la dècada dels 80 ha suposat el neixament i també la consolidació d'una sèrie de revistes que sense ànim de lucre, i tan sols amb la ben intencionada voluntat de cubrir un espai informatiu han donat sortida a tota una sèrie d'inquietuts molt variades. Però sempre baix del comú denominador de mostrar i a la vegada incentivar el món cultural —sobretot— i socioeconòmic dels pobles sota el nom genèric de «Premsa Forana».

Vilafranca, poble d'inquietuds i iniciatives no podia ser menys que els altres i fou un dels primers amb la publicació de la revista Santa Bàrbara. Aleshores era la novetat i a poc a poc s'anà consolidant la seva publicació i la seva lectura. Però, vat aquí que, quan semblava més forta, els seus redactors més units i els col.laboradors i electors més animats i per una d'aquelles coses que du l'atzar la redacció de la revista Sta. Bàrbara es va dividir per aparèixer una nova a Vilafranca, «Es Molí Nou».

Record com si fos ahir la proposta de col.laboració que em feren els capdavanters d'aquesta nova publicació. Era el repte de demostrar que també es podia fer una altra revista, però diferent, amb un altre contingut i uns altres objectius, i que no pretenia fer mai la competència a l'altra. No era més que cercar un complement, que baix la tutela de l'O.C.B., donàs sortida a tota una sèrie d'inquietuts d'una gent preocupada sobretot envers d'una tasca normalitza-

dora i divulgadora de la nostra llengua.

Amb un estil propi i original, una variada col.laboració i una actitud valenta dels seus redactors, la seva edició i lectura era esperada ansiosament pels seus subscriptors. I és que el comentari encertat, l'editorial valenta entre la crítica i la denúncia, i les diverses col.laboracions feien que la seva lectura fos interessant, amena i entretinguda.

No obstant això, per a mí, el gran mèrit ha estat l'aportació d'idees, la solució als problemes plantejants, o la sortida a unes situacions a vegades insospitades tant és així que puc assegurar que —com la millor revista de premsa forana— ha tengut una gran incidència sobre l'evolució política de Vilafranca al llarg d'aquests darrers anys.

Tot això sense desmerèixer en absolut les seves activitats complementàries que s'han duit a terme, en diversos treballs a l'escola, col.laboracions i publicacions de llibres, conferències i altres activitats que han convertit aquest moviment entorn de la revista «Es Molí Nou» en un fenòmen cultural de gran relevància en la vida social i política de Vilafranca.

El prestigi de qualsevol publicació, sia revista o diari, es guanya dia a dia, o millor dit en aquest cas: de número en número. La línia política que ve marcada per l'editorial ha volgut esser imparcial i objectiva, amb un estil propi i característic, tant és així que la seva sortida al carrer, mes a mes, i la seva lectura és espe-

rada amb ansietat no tan sols pels seus seguidors i subscriptors, sinó per molta més gent aliena a la revista.

La ferma decisió dels responsables i capdavanters, en el sentit de deixar de publicar la revista ens ha deixat sorpresos a més d'un. Lectors, col.laboradors i redactors som coresponsable de la seva publicació mensual. En aquest sentit hem de fer un esforç per a què una de les entitats culturals més rellevants del poble tengui continuïtat pel seu propi pes específic i per tot el que representa.

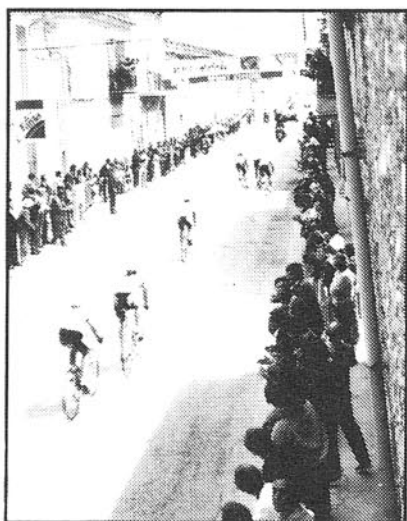
El sentit nacionalista, endemés reivindicatiu de l'ús de la nostra llengua, no pot romandre malmès d'aquesta sort i és fa necessària que totes aquelles forces que lluiten per la seva supervivència i normalització no defallin.

En altres ocasions ja he dit que la riquesa d'un poble no és tan sols les seves terres, o el seu patrimoni. El capital primer es la gent, la manera en que es relaciona i la activitat que desplega. Com poble jove que és Vilafranca no té una tradició cultural arrelada. Tal volta hi faltin personatges rellevants que serveixen de mostra. Aposta és que tota petita llavor que ha anat germinant sobretot deu anys enrera ha de donar fruit. La desaparició de la revista. «Es Molí Nou» és un luxe que Vilafranca no es pot permetre. Com a mínim, tan sols poden consentir que canviï de direcció. La seva continuïtat és el nostre compromís.

Antoni Nicolau
(Batle de Vilafranca)

Una serp multicolor

Pancarta de benvinguda a l'entrada del poble

Vilafranca amb la «Volta a Espanya»

(Redacció).- Després d'uns dies en que es va parlar de què els tractors sortirien a la carretera per demanar un simple permís al Govern Cañelles per a què es poguessin instal·lar semàfors àmbars, conflicte que al final es va solucionar, la «Volta a Espanya 1991» passà per la vila el primer diumenge de maig. A l'entrada del poble l'Ajuntament col·locà una pancarta de benvinguda als corredors i a tot el calportal que duen darrera de cada llarga i espectacular carrera. L'etapa del diumenge dia 5, era la setena, amb començament i acaba-

ment a Ciutat. Per mig 185 quilòmetres entre el pla i la muntanya. La sortida es va donar davant l'hipòdrom a les 11'50 hores i a les 12'43 passaven per Vilafranca, on hi havia el primer esprint especial, sol·licitat en el seu dia per l'Ajuntament i que li fou concedit per l'organització de la «Volta». Una gran serp multicolor creuà el poble en menys d'un minut. A cada part d'acera la gent aplaudí el pas dels corredors. Tot passà molt depressa, semblà un minut màgic entre sirenes i pas de vehicles esportius que feren vestir de festa el poble

de Vilafranca. L'etapa, després dels 185 quilòmetres fou guanyada pel danès L. Skibby a l'esprint.

Victòria amb molts patiments front el LLubí

Alineació: Juanito (3), J. Margoi (3), A. Margoi (4), Gudi (3), Damià (3), Barraques (3), Frau (4), Montserrat (4), T. Julià (3), X. Riera (3) i Pellé (2). Canvis: T. Portell (2) per A. Margoi en el descans i Mesquida (2) per Pellé en el m. 63. Targetes grogues a A. Margoi, T. Julià i J. Margoi.

El Vilafranca va patir de debò per tondre al Llubí en el primer partit de la lligueta d'ascens a II Regional, però al cap i a la fi va

aconseguir que els dos punts quedassin a casa. Molta gent a la graderia que va animar en tot moment. Els darrers minuts de joc foren tensos degut al resultat i a la presió de l'equip visitant. El 2-1 emperò es un resultat curt tenint en compte que el Vilafranca va disposar de tres pilotes per xutar a porta buida i en cap de les tres ocasions va ésser capaç de marcar. Les dues primeres foren en el primer temps en els peus i cap de Pellé,

en els minuts 17 i 24 respectivament. En el minut 26 un penal sobre X. Riera fou transformat per Frau, convertint l'1-0. Vuit minuts després arribà l'empat amb un xut de lluny que llepà el pal dret de la porteria de Juanito. Montserrat, el millor durant tot el partit, tingué les seves ocasions provant de sorprendre al porter llubiner en el m. 38 a un xut de fora de l'àrea que fou rebutjat i dos minuts després en una nova jugada que el

porter va desbaratar amb prou dificultats.

En el segon temps en el m. 2, Damià fallà de cap una rematada a porta buida i en el m. 15 un centrada sobre el punt de penal fou rematada de cap per Pellé que marcà el que seria el gol de la victòria. A partir de llavors, el Vilafranca va patir per defensar el marcador que al final li donà dos punts importants davant un gran equip.

El partit no es va acabar per diversos incidents

Derrota guanyada a pols davant la Salle per 0-2

Alineació: P. Julià (-), J. Margoi (1), Gudi (2), A. Margoi (2), Frau (2), Barraques (1), Montserrat (2), T. Julià (3), Pellé (-), X. Riera (2) i Damià (1). Canvis: Mesquida (-) per Barraques en el m. 74. Targetes grogues: Frau, Pellé, Gudi, P. Julià, X. Riera i Damià. Targeta vermella a Pep Julià. Actuació arbitral: Molt dolenta, però no fou el culpable de la derrota. A set minuts del final donà per acabat el partit davant el perill d'una tangana entre els jugadors dels dos equips.

Des de que va tornar el futbol regional a «Es Molí Nou» el Vilafranca no perdia cap partit. El del darrer diumenge d'abril és d'aquests que me valdria borrar de la història del club. Però si així es fes, la lliçó quedaria a l'oblit. El Vilafranca va tenir una tarda negra plena d'errades amb onze nirvis damunt el terreny de joc que s'enfrontaren a onze «ciudadans» sortits d'una escola de futbol com és La Salle. Va semblar un partit entre

onze veterans contra onze principiants. No, el 28 d'abril no verem al nostre Vilafranca. No semblava un equip que es valia de mil i una geniada per evitar el descens a no saber quina categoria.

El partit començà amb dos ocasions de Frau per marcar, que botant-se molt bé al fora de joc va llançar emperò la pilota fora. Damià en una rematada de cap tingué també la seva ocasió abans d'arribar en el minut 25, quan en una falta directa, La Salle es posava per davant en el marcador. A partir de llavors els jugadors es dedicaren més a protestar que no a centrar-se en el joc. Així començaren arribar les impresions i els nervis, com si en el partit s'hi jugués qualche cosa més que dos punts. I el nerviosisme es contagià a la graderia amb un públic més interessat en insultar a l'àrbitre que no a animar i a tranquilitzar el seu equip. Tampoc el jugador número 12 va tenir el seu dia. Les befes del públic i

les constants protestes dels jugadors locals acabaren massa prest amb la paciència d'un àrbitre impresentable per a un partit d'ascens. La pluja d'aigua que va caure abans del partit es convertí en pluja de targetes pels vilafranquers. El centre del camp local no va existir, va jugar acollonat tot el temps i deixà en més d'una ocasió a la defensa en pilotes davant el contracop ciutadà que amb dues puntes posaven en jaque als Gudi, Frau, Margoi i companyia. I la davantera ho esperava tot fet. Pellé no va existir, X. Riera no rebia pilotes i Damià estava més pendent de l'àrbitre que no del joc. Els nirvis s'imposaven al seny i els crits i ordres de l'entrenador Joan Riera es perdien en el temps.

A la segona part res va canviar. El Vilafranca seguia sense veure porta i les poques vegades que ho feia la Salle era per avisar que prest o tard la pilota es perdria per segona vegada dins la porteria de

Pep Julià. En el minut 20 una errada de marcatges va propiciar el 0-2. I a partir d'aquí el joc va seguir amb qualche brusquedat i les constants protestes dels locals. A set minuts pel final una baralla entre el porter local i el davanter centre de La Salle acabà amb l'expulsió d'ambdós. Acte seguit la tangana entre tots els jugadors es veia venir en qualsevol moment. Julià, després de ser expulsat, tornà al camp per intentar agredir un contrari i poc després, amb els papers perduts del tot l'àrbitre assenyala el final del partit i era escoltat per la Guàrdia Civil i el delegat local en el seu camí cap els vestidors. El Vilafranca, impotent davant un equip que practicà millor futbol va caure després de dos anys, dins el seu propi terreny en un partit de lliga. Tal volta no sols es va perdre un partit. L'ascens, per primera vegada, estava en perill.

La segona derrota per 2-1 a S'Arracó

Alineació: Juanito (4), A. Margoi (3), Gudi (3), J. Margoi (3), Mesquida (3), Frau (3), T. Julià (3), Barraques (3), T. Portell (3), X. Riera (3) i Montserrat (4). Targetes grogues a Barraques i Frau.

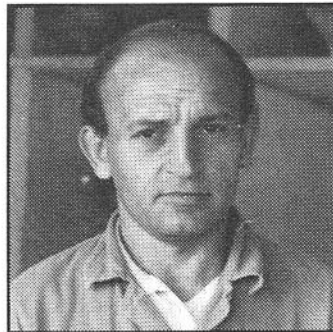
La mala sort i manca de fons físic vàrem impedir que el Vilafranca no sols empatàs, sinó inclús guanyàs en el seu desplaçament a s'Arracó i així comprensar a la nombrosa afició, 50 persones que s'hi desplaçaren amb autocar i que amb senyeres quatribarrades i verdes animaren sempre a l'equip. Montse-

rrat en el m. 6 avançà al Vilafranca després d'una jugada entre X. Riera, T. Portell i el mateix Montserrat, cervell de l'equip en el primer temps però que no se'l va veure en el segon, igual que a la majoria de jugadors, excepte la defensa que va pagar els plats romputs en el centre de camp. En el m. 13 arribà l'1-1. En el m. 20 Barraques va estar a punt de rematar una pilota que li fugí al porter local a tir de Frau. En el m. 35 una nova ocasió de gol en rematada molt bona de Mesquida sortí llepant el travesser.

Amb empat acabà el primer temps. En el m. 12 de la segona part X. Riera va fallar un gol després d'una gran jugada seva i un minut després Barraques va tirar fora quan sols quedava batre al porter. En el m. 25 Frau en un excel·lent llançament va estar a punt de sorprendre al porter local i en el m. 32 arribà el 2-1 que enfonsà al Vilafranca, més tècnic que s'Arracó, i que dominà més durant tot el partit però a partir del m. 15 del segon temps va acabar els minuts i la benzina. Com que no pugin els quatre equips que juguen la lligueta, el Vilafranca es pot acomiadar de l'ascens.

Joan Pascual, campió del C.C. Porreres

(Redacció).- Joan Pascual Requena, colomista de Vilafranca ha estat el campió absolut de la Societat Colomòfila de Porreres d'enguany. S'ha de dir que aquesta temporada ha estat molt difícil, s'han perdut molts de coloms bons i els colomers dels colomistes de l'esmentada societat han quedat quasi bé buits. Malgrat això, part damunt els altres, ha sobresortit el colomista vilafranquer Joan Pascual, el qual fent una temporada excepcional ha lograt el

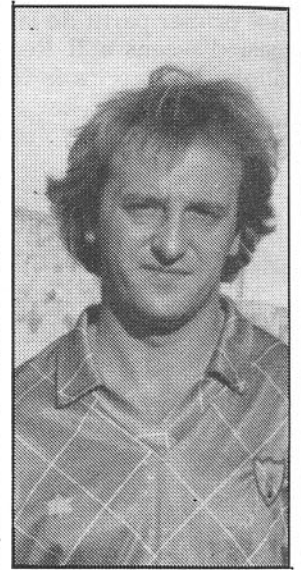
títol de campió absolut. A la classificació destaca el primer i segon lloc aconseguits a l'amollada de Puertollano (629 quilòmetres) sent els dos únics coloms seus els que arribaren en

primer dia de l'amollada. El segon dia d'aquesta amollada únicament arribà un colom de tots els altres colomistes de la societat de Porreres. També s'ha de destacar el primer lloc lograt des de Baza (561 quilòmetres). La general d'Eivissa quedà en segon lloc i també en segon lloc quedà a la general d'Alacant (330 quilòmetres). La classificació general final ha quedat de la següent manera: Primer, Joan Pascual 258 punts, segon per S. Grimalt 219 punts, tercer G. Sorell amb 210 punts i així fins a 15 classificats.

Foto: Joan Jaume

AUTOSERVEI CAN JOAN

Patrocina els trofeus als màxims golejadors

X. Riera
III REGIONAL

1.- X. Riera	13
2.- Pellé.....	11
3.- Monserrat.....	10
4.- T. Julià.....	9
5.- Damià.....	5

CADETS

1.- Morlà	14
2.- Ferriol.....	14
3.- Mates.....	4

BENJAMINS

1.- Pep Rebassa.....	17
2.- Salom.....	5
3.- Guillem.....	3
4.- Català.....	3
5.- Esteva.....	3
6.- D. Pere.....	1

Trofeu a la regularitat III Regional

Patrocina

«Merceria
Can Caminer»

(El primer premi serà un xandal de 15.000 pessetes i el segon unes sabates de 5.000 pessetes)

Jaume Margoi

CLASSIFICACIÓ

1.- J. Margoi.....	80 punts
2.- Gudi.....	72 punts
3.- A. Margoi.....	71 punts
4.- T. Julià.....	71 punts
5.- Montserrat.....	70 punts

Esteve Mestre, Tomeu Salom i Pep Rabassa

Pere Nicolau, Christina Torralba i Jaume Vidal

Jaume Nicolau, Sebastià Vidal i Joan Nicolau

Sebastià Barceló, Antoni Rosselló i Pere Català

Bona campanya de l'equip Benjamín

Ha quedat a la dotzena posició amb tretze punts i Pep Rabassa ha marcat 17 gols

(Redacció).- L'equip Benjamín juntament amb el Cadet formen la Cantera del C.F. Vilafranca. Ja ha acabat la Lliga quedant classificat en la dotzena posició. Tingueren un començament un tant infructuós però poc a poc amb molt de coratge s'han anat superant i al final quasi delecten als seus seguidors. Jordi Rosselló ha estat el seu entrenador que amb molta paciència ha treballat de valent per a què l'equip quedàs al final a una posició digne. En total el Vilafranca ha aconseguit 13 punts, ha marcat 32 gols i n'ha encaixat 90, degut a què les derrotes arriben acompanyades de golejades. Dels gols marcats, 17 ho han estat per Pep Rabassa, 5 per Salom; Guillem, Català i Esteva n'han aconseguits 3 cada un, i Pere n'ha comptabilitzat un. En aquesta pàgina presentam als components de l'equip que hi eren el dia que X. Amengual s'acostà al camp de futbol per retratar-los.

Fotos: X. Amengual

Sebastià Sastre, Guillem García i Sion Martí

MITINS POLÍTICS

El PP sembla esser el partit que té més coses a dir a Vilafranca. Per això ha llogat el local de Ca Na Caia durant tots els caps de setmana fins final de mes. El PSM, l'haurà de fer enmig de la plaça. Els mitins s'han animat molt i cal destacar la nombrosa participació de gent. Seria bo que dins la campanya els dos partits de la vila es respectassin i esquivassin les provocacions, ja que aquestes no ajuden més que a posar més foc a s'olla, que per cert sembla esser que ja bull.

FUTBOLINS

Pepe Bover i Guillem «Senyoret» es varen proclamar campions del II Torneig de Futbolí Ca Na Caia al guanyar per 3-1 a la parella formada per Jaume «Coca» i Andreu «Caminer». En el partit pel tercer i quart lloc la parella Jaume «Molondro» i Biel Gelabert s'imposà per 3-2 a Gori «Chave» i Antoni Chapira. El dissabte vespre passat va tenir lloc l'entrega de trofeus en el decurs d'un sopar de companyerisme al «Bar El Cruce».

NAIXEMENTS

Maria Rosselló Bestard, filla de Biel i Bàrbara, dia 9

de Maig.

Joan Miquel Barceló Bauzà, fill de Miquel i Antònia dia 12 de maig.

PLUVIOMETRIA

	Litres
Dia 18 d'abril.....	12
Dia 2 de maig.....	58
Dia 6 de maig.....	15
Dia 8 de maig.....	9

SUBVENCIONS

L'Ajuntament ha concedit ja les subvencions a les entitats culturals i grups socials i esportius del poble. Les quantitats subvencionades són les següents:

Patronat Cultural:	350.000
Col·legi Joan Mesquida:	75.000
Racing Club TR:	15.000
Manos unidas:	25.000
Monges de la Caritat:	75.000
A.P.A.:	125.000
Club de Futbol:	125.000
Club Colombofilia:	15.000
Esport Escolar:	75.000
Caçadors:	15.000

DEFUNCIONS

Mateu Nicolau Garí, dia 30 d'abril als 58 anys.

Joana Aina Rosselló Sastre, dia 30 d'abril als 88 anys.

Bartomeu Rosselló Servera, dia 30 d'abril als 91 anys.

CONFIRMACIÓ

El darrer diumenge d'abril un total de 74 joves de la vila varen rebre el sacrament de la Confirmació de la mà del Bisbe de Mallorca. La relació dels joves confirmats és la següent: Pedro Alomar Barceló, Margarita Artigues Bou, Gabriel Barceló Barceló, Miquel Barceló Mascaró, Toni Barceló Morlà, Maria Magdalena Barceló Nicolau, Margalida Barceló Nicolau, Maria del Pilar Barceló Nicolau, Maria Pilar Barceló Rebassa, Joana Maria Barceló Sansó, Joana Maria Barceló Sansó, Pep Barceló Sastre, Margalida Barceló Verger, Apolonia Bauçà Sastre, Gori Bauçà Sastre, Margarita Bou Bauçà, Maria Lourdes Bover Català, Joana Bover Gayà, Pere Bover Gayà, Biel Bover Sansó, Margarita Cabot Jaume, Guillem Català Bauçà, Maria José Català Bauçà, Montse Català Bauçà, Jaume Català Rosselló, Jaume Català Sansó, Maria Monserrada Català Sansó, Mateu Català Sansó, Joan Toni Chapira Rosselló, Bernat Estrany Garcies, Joan Estrany Rosselló, Cati Ferrer Català, Jaume Font Bauçà, Joan Font Bauçà, Maria Antònia Galmés Garí, Francisco Javier Garcies Bennasar, Miquel Garí Riera, Maria JOSé Garí Romero, Maria Gomis Salom, Juan José

Manzano Gili, Rafel Mascaró Aguiló, Joan Mascaró Aguiló, Joan Mascaró Bauçà, Pep Mascaró Bauçà, Tomeu Mascaró Bauçà, Antònia Mascaró Bauçà, Margalida Mestre Oliver, Esteva Mestre Sansó, Margalida Mestre Sansó, Bel Miralles Garí, Maria Antònia Miralles Garí, Maria Morlà Barceló, Joan Morlà Gayà, Margalida Morlà Mestre, Francisca Morlà Munar, Margalida Morlà Munar, Montse Morlà Pastor, Catalina Nicolau Font, Catalina Nicolau Juan, Cristina Susana Palet Gelabert, Cati Pascual Duran, Bàrbara Roig Gayà, Monserrate Rosselló Nicolau, Magdalena Rosselló Noguera, Miquel Sansó Amengual, Julia Sansó Barceló, Jordi Sansó Florit, Miquel Sansó Florit, Sebastià Sansó Gómez, Francisca Sansó Mestre, Margalida Sansó Mestre, Cati Sansó Portell, Julia Sansó Rosselló, Aina Sastre Bauçà, Cati Sastre Bauçà, Maria de Gràcia Sastre Mascaró.

CINE FORUM

El departament de Serveis Socials de la Mancomunitat del Pla vos convidada al «Cine Forum», de la pel·lícula «Verdicto final», que tindrà lloc el proper dia 20 de Juny a les 9 h., a Centre Cultural «Sa Nostra», (C/ Fray Luís, n° 2).

«Tots hi guanyarem»

amb bona gent a l'Ajuntament

DIA VOTA
26

NACIONALISTES DE MALLORCA

**En el seu
V ANIVERSAR**

MOLTS D'ANYS

a «Es Molí Nou»
per la seva aportació
a la cultura del poble

Ajuntament de Vilafranca
